

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΔΙΑ ΤΟ 1906

Είς την Κληρωτίδα ετέθησαν οι αριθμοί 1 έως 1887, οι αντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τὰς οποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάτες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1906 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Ἰανουαρίου 1906). Ἐκκληρώθησαν δὲ ὡς ἑξῆς:

- Ο ἀρ. 658 ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιον.
» 724 ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων Διαπλάσεως (1879-1905).
» 149 ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων τῆς Βιβλιοθήκης.
» 460 ἐκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἱστορίαν Παπαρηγοπούλου.
» 1018 ἐκέρδισε 4 τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
» 45 ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ἀγγελοῦ Βλαχίου.
» 773 ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γραφείου.
» 51 ἐκέρδισε τρεῖς τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
» 1568 ἐκέρδισε τρεῖς τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
» 239 ἐκέρδισε τὸ ἐξυπνιτήριον ὠρολόγιον.
» 39 ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν τοῦ Γιάνναρη.
» 329 ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικήν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προεχούς ἔτους 1907.

Table with 6 columns of numbers: 53 357 643 840 1041 1404, 98 488 663 875 1168 1687, 285 605 717 893 1322 1694

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τῶμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως.»

Table with 6 columns of numbers: 5 547 693 896 1064, 237 560 715 940 1211, 288 642 771 1013 1259, 492 665 848 1046 1410

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τῶμους τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων. 1 φρ.

Table with 6 columns of numbers: 87 325 600 889 1172, 100 371 726 961 1344, 147 415 727 1027 1413, 246 503 774 1115 1607

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης.»

Table with 6 columns of numbers: 74 416 660 1012 1353, 104 505 834 1057 1486, 328 602 842 1204 1564, 374 653 901 1329 1786

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρεσιπώλου.»

Table with 6 columns of numbers: 31 140 475 746 1546, 36 232 533 917 1595, 58 350 630 1212 1709, 90 425 686 1337 1769

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόγου.»

Table with 6 columns of numbers: 10 170 467 592 1053, 46 250 469 688 1130, 75 334 572 878 1350, 121 461 582 980 1579

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας.»
41 253 507 783 1223
166 284 604 804 1419
194 326 650 952 1423
201 414 768 1016 1654

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πρόνοτος τοῦ Νικίου.»
65 263 375 699 988
73 283 513 736 1089
82 304 554 921 1275
101 372 687 943 1519

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἰπὲρ Πατρίδος.»
6 108 175 552 934
18 137 265 588 1025
32 138 361 608 1210
43 171 462 807 1532

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων.»
4 78 182 295 402 696 1283
8 80 183 297 407 754 1287
9 84 196 305 464 791 1288
11 92 197 312 482 806 1698
12 110 198 313 494 817 1702
13 111 209 341 508 818 1762
21 115 213 346 521 852 1771
23 131 216 349 525 863 1779
25 136 230 360 542 869 1784
26 141 247 362 561 879 1884
27 146 251 370 621 907
28 152 258 381 628 924
34 155 274 384 634 973
61 159 287 389 646 996
70 161 292 394 682 1164

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓνα τῶμον τῆς «Διαπλάσεως» (τὸν 5οι τῆς Α' περιόδου.)
2 126 227 367 496 672 1290
7 132 243 379 497 674 1367
14 134 266 391 512 677 1394
19 158 273 393 515 689 1499
30 160 276 396 516 701 1510
68 163 277 400 519 735 1520
76 173 294 403 527 737 1761
77 178 299 405 543 757 1767
86 187 308 406 564 799 1783
94 190 322 410 567 862 1856
112 191 323 447 584 877
118 210 342 465 619 884
120 219 344 474 626 1145
122 223 351 484 641 1155
125 224 359 486 648 1282

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη.»
38 373 661 787 949 1093 1239
42 376 666 803 950 1099 1243
47 417 667 828 956 1104 1244
50 418 668 829 958 1112 1248
54 452 669 830 963 1113 1265
55 459 705 835 966 1122 1292
56 463 711 837 967 1125 1307
97 506 716 841 978 1138 1311
99 524 718 844 1008 1169 1334
102 548 720 858 1011 1173 1341
103 558 722 880 1014 1178 1346
105 565 723 888 1015 1181 1352
148 593 725 891 1019 1187 1373
150 594 728 892 1023 1192 1403
151 599 731 894 1024 1194 1408
184 603 732 897 1029 1195 1415
193 606 769 900 1033 1203 1421
226 607 772 904 1038 1208 1424
238 610 775 905 1045 1216 1429
256 618 776 930 1047 1220 1436
282 623 779 939 1068 1224 1452
298 652 781 941 1070 1227 1459
327 657 784 948 1087 1233 1467

1471 1566 1606 1728 1791 1829 1868
1476 1571 1613 1734 1802 1837 1876
1489 1575 1622 1735 1807 1840 1886
1490 1576 1634 1743 1815 1846
1542 1587 1692 1750 1820 1853
1550 1601 1723 1753 1827 1861

Οἱ ἐπόμενοι 400 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς.»
3 275 510 839 1116 1378 1590
16 289 529 843 1119 1382 1593
20 290 530 849 1123 1384 1597
24 293 541 853 1134 1388 1603
44 302 550 857 1171 1401 1608
49 303 553 860 1174 1405 1609
52 307 555 871 1177 1406 1610
64 309 559 883 1182 1409 1616
66 311 563 890 1185 1411 1619
71 315 566 898 1188 1414 1620
81 317 578 899 1190 1417 1623
83 319 579 902 1199 1418 1625
85 330 580 914 1202 1422 1628
88 338 590 919 1205 1425 1629
91 343 596 923 1206 1427 1632
93 347 597 937 1207 1438 1635
96 353 601 944 1214 1441 1668
109 355 611 946 1218 1444 1681
113 356 627 953 1222 1445 1683
114 364 629 964 1225 1448 1684
123 365 632 971 1228 1451 1689
124 366 639 983 1229 1454 1690
128 368 644 989 1232 1456 1693
129 378 654 990 1234 1462 1700
145 383 655 991 1235 1465 1704
153 386 659 993 1240 1468 1721
154 388 664 997 1246 1473 1725
156 397 672 1010 1249 1478 1727
157 399 675 1017 1251 1480 1730
167 401 679 1021 1252 1481 1733
172 408 683 1028 1254 1484 1738
174 409 690 1032 1257 1487 1741
179 411 691 1036 1258 1491 1746
180 413 692 1039 1261 1492 1752
181 420 702 1043 1263 1494 1754
188 421 712 1044 1273 1495 1768
202 422 713 1048 1279 1501 1773
207 423 714 1051 1299 1523 1776
208 427 721 1055 1304 1524 1782
212 428 738 1056 1305 1527 1785
215 434 743 1059 1308 1538 1793
217 439 744 1061 1313 1540 1804
218 440 755 1062 1315 1541 1808
221 442 756 1067 1316 1545 1818
225 443 758 1073 1319 1547 1823
228 444 764 1076 1321 1552 1831
233 445 770 1078 1324 1554 1841
234 448 778 1080 1325 1557 1845
241 454 785 1081 1327 1561 1848
242 458 795 1083 1330 1562 1851
244 478 798 1086 1333 1565 1863
245 485 810 1091 1336 1567 1881
252 489 812 1095 1339 1569
254 491 813 1096 1343 1573
255 495 822 1102 1348 1574
257 498 824 1105 1354 1581
260 499 831 1107 1361 1584
270 504 832 1111 1363 1588

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς.»
3 275 510 839 1116 1378 1590
16 289 529 843 1119 1382 1593
20 290 530 849 1123 1384 1597
24 293 541 853 1134 1388 1603
44 302 550 857 1171 1401 1608
49 303 553 860 1174 1405 1609
52 307 555 871 1177 1406 1610
64 309 559 883 1182 1409 1616
66 311 563 890 1185 1411 1619
71 315 566 898 1188 1414 1620
81 317 578 899 1190 1417 1623
83 319 579 902 1199 1418 1625
85 330 580 914 1202 1422 1628
88 338 590 919 1205 1425 1629
91 343 596 923 1206 1427 1632
93 347 597 937 1207 1438 1635
96 353 601 944 1214 1441 1668
109 355 611 946 1218 1444 1681
113 356 627 953 1222 1445 1683
114 364 629 964 1225 1448 1684
123 365 632 971 1228 1451 1689
124 366 639 983 1229 1454 1690
128 368 644 989 1232 1456 1693
129 378 654 990 1234 1462 1700
145 383 655 991 1235 1465 1704
153 386 659 993 1240 1468 1721
154 388 664 997 1246 1473 1725
156 397 672 1010 1249 1478 1727
157 399 675 1017 1251 1480 1730
167 401 679 1021 1252 1481 1733
172 408 683 1028 1254 1484 1738
174 409 690 1032 1257 1487 1741
179 411 691 1036 1258 1491 1746
180 413 692 1039 1261 1492 1752
181 420 702 1043 1263 1494 1754
188 421 712 1044 1273 1495 1768
202 422 713 1048 1279 1501 1773
207 423 714 1051 1299 1523 1776
208 427 721 1055 1304 1524 1782
212 428 738 1056 1305 1527 1785
215 434 743 1059 1308 1538 1793
217 439 744 1061 1313 1540 1804
218 440 755 1062 1315 1541 1808
221 442 756 1067 1316 1545 1818
225 443 758 1073 1319 1547 1823
228 444 764 1076 1321 1552 1831
233 445 770 1078 1324 1554 1841
234 448 778 1080 1325 1557 1845
241 454 785 1081 1327 1561 1848
242 458 795 1083 1330 1562 1851
244 478 798 1086 1333 1565 1863
245 485 810 1091 1336 1567 1881
252 489 812 1095 1339 1569
254 491 813 1096 1343 1573
255 495 822 1102 1348 1574
257 498 824 1105 1354 1581
260 499 831 1107 1361 1584
270 504 832 1111 1363 1588

Οἱ ἐπόμενοι 400 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς.»
3 275 510 839 1116 1378 1590
16 289 529 843 1119 1382 1593
20 290 530 849 1123 1384 1597
24 293 541 853 1134 1388 1603
44 302 550 857 1171 1401 1608
49 303 553 860 1174 1405 1609
52 307 555 871 1177 1406 1610
64 309 559 883 1182 1409 1616
66 311 563 890 1185 1411 1619
71 315 566 898 1188 1414 1620
81 317 578 899 1190 1417 1623
83 319 579 902 1199 1418 1625
85 330 580 914 1202 1422 1628
88 338 590 919 1205 1425 1629
91 343 596 923 1206 1427 1632
93 347 597 937 1207 1438 1635
96 353 601 944 1214 1441 1668
109 355 611 946 1218 1444 1681
113 356 627 953 1222 1445 1683
114 364 629 964 1225 1448 1684
123 365 632 971 1228 1451 1689
124 366 639 983 1229 1454 1690
128 368 644 989 1232 1456 1693
129 378 654 990 1234 1462 1700
145 383 655 991 1235 1465 1704
153 386 659 993 1240 1468 1721
154 388 664 997 1246 1473 1725
156 397 672 1010 1249 1478 1727
157 399 675 1017 1251 1480 1730
167 401 679 1021 1252 1481 1733
172 408 683 1028 1254 1484 1738
174 409 690 1032 1257 1487 1741
179 411 691 1036 1258 1491 1746
180 413 692 1039 1261 1492 1752
181 420 702 1043 1263 1494 1754
188 421 712 1044 1273 1495 1768
202 422 713 1048 1279 1501 1773
207 423 714 1051 1299 1523 1776
208 427 721 1055 1304 1524 1782
212 428 738 1056 1305 1527 1785
215 434 743 1059 1308 1538 1793
217 439 744 1061 1313 1540 1804
218 440 755 1062 1315 1541 1808
221 442 756 1067 1316 1545 1818
225 443 758 1073 1319 1547 1823
228 444 764 1076 1321 1552 1831
233 445 770 1078 1324 1554 1841
234 448 778 1080 1325 1557 1845
241 454 785 1081 1327 1561 1848
242 458 795 1083 1330 1562 1851
244 478 798 1086 1333 1565 1863
245 485 810 1091 1336 1567 1881
252 489 812 1095 1339 1569
254 491 813 1096 1343 1573
255 495 822 1102 1348 1574
257 498 824 1105 1354 1581
260 499 831 1107 1361 1584
270 504 832 1111 1363 1588

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη.»
38 373 661 787 949 1093 1239
42 376 666 803 950 1099 1243
47 417 667 828 956 1104 1244
50 418 668 829 958 1112 1248
54 452 669 830 963 1113 1265
55 459 705 835 966 1122 1292
56 463 711 837 967 1125 1307
97 506 716 841 978 1138 1311
99 524 718 844 1008 1169 1334
102 548 720 858 1011 1173 1341
103 558 722 880 1014 1178 1346
105 565 723 888 1015 1181 1352
148 593 725 891 1019 1187 1373
150 594 728 892 1023 1192 1403
151 599 731 894 1024 1194 1408
184 603 732 897 1029 1195 1415
193 606 769 900 1033 1203 1421
226 607 772 904 1038 1208 1424
238 610 775 905 1045 1216 1429
256 618 776 930 1047 1220 1436
282 623 779 939 1068 1224 1452
298 652 781 941 1070 1227 1459
327 657 784 948 1087 1233 1467

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη.»
38 373 661 787 949 1093 1239
42 376 666 803 950 1099 1243
47 417 667 828 956 1104 1244
50 418 668 829 958 1112 1248
54 452 669 830 963 1113 1265
55 459 705 835 966 1122 1292
56 463 711 837 967 1125 1307
97 506 716 841 978 1138 1311
99 524 718 844 1008 1169 1334
102 548 720 858 1011 1173 1341
103 558 722 880 1014 1178 1346
105 565 723 888 1015 1181 1352
148 593 725 891 1019 1187 1373
150 594 728 892 1023 1192 1403
151 599 731 894 1024 1194 1408
184 603 732 897 1029 1195 1415
193 606 769 900 1033 1203 1421
226 607 772 904 1038 1208 1424
238 610 775 905 1045 1216 1429
256 618 776 930 1047 1220 1436
282 623 779 939 1068 1224 1452
298 652 781 941 1070 1227 1459
327 657 784 948 1087 1233 1467

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη.»
38 373 661 787 949 1093 1239
42 376 666 803 950 1099 1243
47 417 667 828 956 1104 1244
50 418 668 829 958 1112 1248
54 452 669 830 963 1113 1265
55 459 705 835 966 1122 1292
56 463 711 837 967 1125 1307
97 506 716 841 978 1138 1311
99 524 718 844 1008 1169 1334
102 548 720 858 1011 1173 1341
103 558 722 880 1014 1178 1346
105 565 723 888 1015 1181 1352
148 593 725 891 1019 1187 1373
150 594 728 892 1023 1192 1403
151 599 731 894 1024 1194 1408
184 603 732 897 1029 1195 1415
193 606 769 900 1033 1203 1421
226 607 772 904 1038 1208 1424
238 610 775 905 1045 1216 1429
256 618 776 930 10

ναντίοι ἔξαφνα, ἀφοῦ μᾶς ἔρριξαν ἔξω, καὶ δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ ξεκαθίσωμε...

— Μὴν ἀνησυχῆτε, τὸ δρέπανόν μου γρήγορά θὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ... Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔρχεσθε, ὦ εὐγενεῖς ξένοι; Ποῦ σᾶς ὀδηγοῦν τὰ πλάνα βήματά σας; Μήπως πηγαινέτε νὰ ἐρωτήσετε τὴν Κίρκην, καθάπερ ὁ πολὺπλαγκτός δῖος Ὀδυσσεύς, τίνι τρόπῳ θὰ ξαναδῆτε τὸ νόστιμον ἡμῶν εἰς τὴν πολυφίλητον Ἴ-

«Ἐπέρασαν Ὀριαμβευτικῶς...» (Σελ. 378, στ. γ')

θάκην; καπνὸν ἀναθρώσκοντα νοῆσαι; Ἡμεῖς ἐκοντεύομεν ν' ἀρρωστήσωμεν ἀπὸ τὴν πολλὴν προσπάθειαν ποῦ ἐκάμαμεν διὰ νὰ μὴν ἀρχίσωμεν τὰ γέλια.

— Ἀξιοσέβαστε γέροντα, ἀπήντησε πάλιν ὁ Ἰακώβος μὲ τὸν ἴδιον τόνον δὲν εἶνε, τὸ ὁμολογῶ, τὸν ἐνδοξὸς ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου μας. Ἡ πατρίδα μας εἶνε τὸ Μαῖν-Ροῦ, κ' ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ ἐκεῖ διὰ νὰ πᾶμε ἀπλούστατα ἕως εἰς τὴν Σαίντην.

— Βιάζεσθε λοιπὸν τόσο πολὺ νὰ φθάσετε ἐκεῖ, ὦ ἀτρόμητοι ποντοπόροι; Δὲν θὰ ἔχετε διαθέσιμ ἴσως νὰ κάμετε μίαν ἐκδρομὴν ἕως τὸν τύμβον, ὅπου κεῖται ἠκαμένους Βρέννος τις; «Βαί βίαις... οὐαὶ τοῖς ἡττημένοις!...»

— Τύμβος; Εἶνε ἐδῶ κοντά; — Δύο ἢ τρία στάδια μόνον ἀπέχει. Καὶ προσελκύνει αὐτὴ ἡ ἀρχαιότης πλήθος ἐλλογιμωτάτων σοφῶν... Συμπεραίνω ἀπὸ τοὺς τρόπους σας ὅτι εἰσθε μουσοτραφεῖς καὶ μουσοπόλοι... Θὰ εὐχαριστηθῆτε πολὺ, ἅμα ἰδῆτε τὸν τύμβον...

Πῶς ν' ἀντισταθῇ κανεῖς, ὅταν τὸν ἀποκαλοῦν «μουσοτραφῆ καὶ μουσοπόλον»; Ἐδέχθημεν λοιπὸν τὴν πρότασιν τοῦ ἀλλοκότου δρεπανηφόρου, ὄχι καὶ τόσο διὰ τὸν τύμβον, ἔσον ἀπὸ τὴν περιέργειαν ποῦ μᾶς ἐκίνησεν ἡ ἀρχαιομάθεια, ἡ ὁποία ἐξεχειλίξεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ χωρικοῦ ἐκείνου...

Ὁ αὐτοσχέδιος ὀδηγὸς μας ἔτεινε μὲ πολλὴν χάριν τὸ χερί πρὸς τὰς ἐξαδέλφους μου καὶ τὴν μίς Σίμφων, τὰς ὁποίας ἀπεκάλεσεν «αἱ τρεῖς Χάριτες!» Ἡ Μαρία-Ρόζα καὶ ἡ Φρανσίνα ἐσπευσαν

νὰ δεχθῶν τὴν βοήθειάν του διὰ νὰ πηδήσουν ἔξω, ἀλλ' ἡ δασκάλισσά των ἠρόνηθη μὲ τὸ ἀλαζονικώτερον ὕφος της. Τῆς ἐφαίνεται ἀγένεια ἐκείνῃ ἡ εὐγενὴς προθυμία του, καὶ διὰ νὰ δεῖξῃ καλὰ τὴν ἀπόστασιν ἡ ὁποία χωρίζει μίαν Ἀγγλίδα μίς ἀπὸ οἰονδήποτε Γάλλον δρεπανιστῆν, ἔστω καὶ λογιώτατον, ἐπέρασαν ἐμπρὸς διὰ νὰ προπορευθῇ ἀπὸ τὸν ὀδηγὸν μας.

— Αὐτὴ ἡ σεβασμία κυρία εἶνε βέβαια ἡ τροφὸς σας, ὠρατὰ μου κοράσια; ἠρώτησεν αὐτὸς, ἐντελῶς ἀτάραχος, τὰ δίδυμα. Καθάπερ αἱ ὀμηρικαὶ ἄνασσαί, καταδέχεσθε νὰ τὴν ἔχετε πλησίον σας;

— Ἡ δεσποινὶς εἶνε ἡ δασκάλα μας, ἐσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ἡ Μαρία-Ρόζα.

— Ἐπρεπε νὰ τὸ ἐννοήσω ἀπὸ τὸ λαμπρὸν της παράστημά; ἀέβας μ' ἔχει εἰσορόοντα! θεὸς νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;

Παρ' ὀλίγον νὰ πέσωμεν ξεροὶ ἀπὸ τὰ γέλια, ἐνῶ ἡ μίς Σίμφων ἀρηνίαζε πλέον:

— Δὲν ἐπιτρέπω ἐγὼ ὑμᾶς, ὑβρίζετε ἐμὲ οὕτω πως!

Διὰ νὰ τὴν καθυσχάσωμεν, τῆς ἐξηγήσαμεν τί ἐσήμαιναν ἡ παρομοίωσις ἐκείνη, ἡ κάπως ὑπερβολικὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἐξηγριώθη τότε ἡ ἀγγλικὴ μετριόφροσύνη της.

Ὁ τύμβος, ὁ ὁποῖος ἦτο σχεδὸν ἰσοπέδωμένος ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀνασκαφάς, δὲν εἶχε δι' ἡμᾶς κανὲν ἐνδιαφέρον. Ἐν τούτοις ὁ εὐγενὴς ὀδηγὸς μας δὲν ἐνοουσε νὰ μᾶς ἀποχωρισθῇ εὐκόλως.

— Θὰ εἰσθε κουρασμένοι βέβαια; σᾶς προσκαλῶ λοιπὸν νὰ ἔλθετε νὰ δροσίσετε τὴν δίψαν σας εἰς τὴν ταπεινὴν μου κατοικίαν.

Ἐχῶ μερικὸς ἀμφορεῖς ἐκλεκτοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον θὰ ἐζήλευαν ὁ Βάκχος καὶ ὁ Σειληνός.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, εἶπεν ὁ πατέρας μου, δὲν διψοῦμε...

— Δὲν κάμνετε καλά... εὐγενέστατε ξένη: Ὁ οἶνος ἐδφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου!...

Ὁ ὀδηγὸς μας, ὅταν ἦτο νέος, εἶχε χρηματίσῃ ἐπιστάτης εἰς μίαν σχολὴν

τῶν κλασικῶν σπουδῶν, ὡς μᾶς εἶπεν. Ἀπὸ αὐτὸ προήρχετο ἡ ἀρχαιομάθειά του. Τὸν ἀπεχαιρετίσαμεν, καὶ ἐξεκινήσαμεν διὰ νὰ πᾶμε εἰς τὸ χωριὸν Κουρτεβῶν, τὸ ὁποῖον ἐκείνος μᾶς εἰδείζε πρὸς τὸ στόμιον τῆς Σῶνης.

Κοπάδια ἀπὸ χῆνες μᾶς ἀνήγγειλαν ὅτι ἐπλησιάζαμεν ἐκεῖ. Ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν μου δὲν εἶδα τόσο πολλὰς χῆνες μαζί! ὅλο τὸ λειβάδι ἦτο κυριολεκτικῶς σπαρμένον μὲ χῆνας. Ἡ συμβίωσις μὲ αὐτὰ τὰ πουλερικά, ποῦ φημιζονται διὰ τὴν... ἐξυπατάδα των, εἶχε φαίνεται ἐπιδράσῃ καὶ εἰς τοὺς χωρικοὺς, διότι ἐχρηιάσθη νὰ χύσωμεν χεϊμάρρους εὐχλωτίας διὰ νὰ μᾶς ἐνοήσουν, καὶ πάλιν δὲν ἐννοοῦσαν τίποτε!

Εἰς τὰ περίχωρα εἶχαμεν εὖρη ἕνα ποταμοφράκτῃν πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς προηγούμενους: τόσο πλατύν, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ περάσωμεν τὴν Φοιτήτριαν μόνονί μας σηκωτῆν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος του. Οἱ χωρικοὶ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐζητοῦσεν ὁ πατέρας μου κανὲν μεταγωγικὸν μέσον, ἀπεκρίνοντο εἰς τὰς παρακλήσεις του μὲ ἡλίθια χάχανα.

Γύρω μας εἶχαν μαζευθῆ γυναῖκες, παιδιὰ, χῆνες, κ' ἔχασαν καὶ μᾶς ἐκύτταζαν μὲ τὰ ἴδια ὄλο ἡλίθια βλέμματα. Ἐπήγαιναν νὰ μᾶς σκάσουν μὲ τὴν βλακειαν των... Τέλος, ἕνας πρῶην στρατιώτης, κάπως ἐξυπνότερος ἀπὸ τοὺς συγχωρικοὺς του, ἀπεφάσισε νὰ ζεύξῃ τὰ βόδια του εἰς ἕνα κάρρο, ὅπου ἐφορτώσαμεν τὴν Φοιτήτριαν.

Ἐπεράσαμεν θριαμβευτικῶς ἀπὸ τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν ὄχλον καὶ τὰ μαϊώδη κουάν! κουάν! τῶν χηνῶν... Ἐφέραμεν τὴν λέμβον μας εἰς μίαν στενὴν διώρυγα, καὶ ἐνομιζάμεν ὅτι εἶχαν τελειώσῃ πλέον τὰ βάσανά μας.

Ἀλλὰ τὴν στιγμήν ποῦ ἐπιάναμεν τὰ κουπιά, εἶδαμεν ὅτι ἔλειπεν ἡ μίς Σίμφων. Ἐφοβήθημεν μὴπως τῆς συνέβῃ καμμία νέα ἱστορία, καὶ ἠθελησαμεν νὰ τρέξωμεν πρὸς ἀναζητήσιν της, ὅταν ἔξαφνα μᾶς παρουσιάσθη τρεχάτη, φορτωμένη μ' ἕνα λευκὸν ὄγκον, τὸν ὁποῖον ἐπροσπαθοῦσε νὰ κρῦψῃ κάτω ἀπὸ τὴν εὐρύχωρον καμίζόλαν τῆς χήρας κυρᾶ-Μουρτίττας. Ὅπισω της ἔτρεχαν ὅλα τὰ μαγκόπαιδα τοῦ χωρίου, κ' ἐξεφώνιζαν:

«Πιάστε τὴν κλέφτρα...» (Σελ. 379, στ. α')

— Πιάστε τὴν! πιάστε τὴν κλέφτρα!

Μὲ τραγικὴν ὄψιν ἐκείνη, ἐστάθη διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν καταγίδα. Συγκρατοῦσα μὲ τὸ ἓνα χερί της μίαν μεγάλην ἀσπρὴν χῆνα, ποῦ ἐσπάραζε διὰ νὰ φύγῃ, καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἀπειλοῦσα τοὺς διώκτας της, ἐφώναζε μὲ κομμένη ἀναπνοήν:

— Εἶμαι Ἀγγλίς... ὄχι κλέπτρια... ἔσωσα ἐγὼ μικρὸν ζῶον ἀπὸ βάρβαρον κακομεταχειρίσιν!

— Τὸ λέγει καὶ μόνῃ της... γιοῦχα!.. Φέρε πίσω τὴν χῆνα, δώσέ τὴν πίσω!

— Δὲν δίδω ποτὲ αὐτὴν, ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ ἀγέρωχον ὕφος. Θὰ καταθέσω αὐτὴν εἰς γραφεῖον προστατευτικῆς ἐταιρίας ζῶων. Ἐταιρία θὰ τιμωρήσῃ βαρβάρους, οἵτινες ἐβγαζαν πτερὰ ἀπὸ ζωντανὰ πτηνά...

Τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον διαρκῶς ἤβησεν, εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ἐξάπτεται: οἱ χωρικοὶ εἰδείχναν τοὺς γρόνθους των εἰς τὴν μίς Σίμφων, καὶ τὴν ὑβρίζαν μὲ τὰ χειρότερα ἐπίθετα.

Ἐκείνη ἀπαντοῦσεν ἀπαθέστατα:

— Ἐγὼ σῶσω πτωχὸν ζῶον, καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς ἐμοῦ ἀκόμη!

— Ἦσουχάσατε, μίς Ρεδέκκα, τῆς εἶπεν ὁ πατέρας μου, προσπαθῶν νὰ τὴν πείσῃ ν' ἀφίσῃ τὴν χῆνα: αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δίκαιον: δὲν εἶνε δική σας ἡ χῆνα.

Ἀλλὰ ἐκείνη, μὲ τὴν στάσιν μάρτυρος, ἡ ὁποία εἶνε ἀποφασισμένη νὰ θυσιάσθῃ:

— Μὴν ἐγγίζετε ἐμὲ: κάλλιον φονεύσετε ἐμὲ, παρὰ κάμετε νὰ παραδώσω ἐγὼ δύστηνον ζῶον εἰς τοὺς θεμίους!

Τὰ λόγια μας δὲν ἤκούοντο μέσα εἰς τὴν γενικὴν ὄχλοσὴν: βλέμματα ἄγρια ἐρρίπτοντο πρὸς τὴν Φοιτήτριαν, μὲ κακοὺς σκοποὺς διὰ τὴν ἀσφάλειάν της.

— Πόσον στοιχίζου ἐδῶ αἱ χῆνες; εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ πατέρας μου.

— Τέσσερα ἕως πέντε φράγκα, ἅμα μάλιστα δὲν εἶνε βγαλμένα ὅλα τὰ φτερά τους! ἀπήντησεν ἐν χαρῶ καμμία δεκαρία νοικοκυράδες.

— Πάρτε δέκα... καὶ ξεφορτωθῆτε μας...

Τὸ πλήρωμα τῆς Φοιτήτριας, ἠῦξημένον τώρα μ' ἕνα νεκρὸν μακρόταρσον κ' ἕνα ζωντανὸν στεγανόποδον, εἰσῆλθε τέλος εἰς τὴν διώρυγα. Τὸ ρεῦμα, ὀρηκτικώτατον ἀνάμεσα εἰς ἐκείνους τοὺς ἀποτόμους τοίχους, μᾶς ἔφερεν εἰς διάστημα μικρότερον τῆς ὥρας, εἰς τὸν Σαρέντον ποταμὸν, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐμφάνισιν ἐχαιρετίσαμεν μὲ μαϊωδὴ «ζήτω».

(Ἐπεται συνέχεια) ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΟΣ [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Μ. Λαμπουριέ].

ΤΑ ΑΛΛΑ ΨΕΥΜΑΤΑ

Τὶ καλὴ δασκάλισσα ποῦ ἦτο ἡ κυρία Σοφία! Ἦτο διωρισμένη εἰς μίαν ἐπαρχιακὴν κωμόπολιν, καί, ὅσα κορίτσια ἐπήγαιναν εἰς τὸ σχολεῖόν της, ἦσαν ὅλα ἐνθουσιασμένα μαζί της. Τὰ ἐφρόντιζε καὶ τὰ ἀγαποῦσε ὡς ἂν νὰ ἦτο μητέρα των. Ἦθελε μάλιστα νὰ τὰ κάμῃ νὰ διορθώσουν τὰ ἐλαττώματά των, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἦτο διόλου εὐκόλον πρᾶγμα! Ἡ καίμενῃ ἡ κυρία Σοφία ἐκοπιάζε πολὺ διὰ νὰ τὰ κάμῃ νὰ ἐνοήσουν πόσον ἄσχημον πρᾶγμα εἶνε τὸ ψεῦμα, πόσον δυστυχίαν προξενοῦν τὰ ψεύματα εἰς τὸν κόσμον.

— Κυρία Σοφία, τῆς εἶπε μίαν ἡμέραν μίς ἀπὸ τὰς καλλιτέρας της μαθητριάς, σᾶς βεβαίω ὅτι εἰμεῖς, ὅλες μας, ποτὲ δὲν λέμε ψεύματα!

— Ἐχεῖς αὐτὴν τὴν ἰδέαν, κόρη μου, διότι ἐσὺ ποτὲ δὲν λέγεις, παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Τὸ ψεῦμα ὅμως δὲν εἶνε μόνον εἰς τὰ λόγια: ὁ ἄνθρωπος ψεύδεται καὶ μὲ τὰ ἔργα του, ψεύδεται καὶ ὅταν παραλείπῃ νὰ κάμῃ ἢ νὰ εἰπῇ ἐκεῖνο ποῦ πρέπει.

Τὰ κορίτσια δὲν ἐκατάλαβαν...

Ἐπέρασαν ὀλίγες ἡμέρες, καὶ ἡ κυρία Σοφία παρετήρησεν ὅτι μίς μαθήτρια, ἐκείνη ἀκριβῶς ἡ ὁποία εἶχεν εἰπῆ ὅτι ποτὲ δὲν λέγει ψεῦμα, ἐσκούπιζε παραπολὺ συχνὰ τὸ στόμα της. Τὴν ἐπρόσεξε καλλιτέρα καὶ ἀντελήφθη ὅτι, κάθε φορὰν ποῦ ἐπροσποιεῖτο ὅτι ἐσκούπιζε τὰ χεῖλη της, ἐβαζε κρυφά, κρυφὰ στὸ στόμα της ἕνα κεράσι, μολογόντι ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ τρώγουν τὰ κορίτσια εἰς τὴν τάξιν.

Τῆς ἐφώναζεν ἀπὸ τὴν ἔδραν:

— Μαριάνθη, ψεύδου αὐτὴν τὴν στιγμήν!

— Ἐγὼ, κυρία Σοφία; ἀπήντησεν ἡ μαθήτρια, τῆς ὁποίας ἡ γλώσσα ἐμπεδέυετο λιγάκι ἀπὸ τὸ κεράσι ποῦ εἶχε μέσα στὸ στόμα της: μὰ... ἐγὼ δὲν εἶπα τίποτε.

— Πραγματικῶς, δὲν ὠμίλησες ἔτρωγες ὅμως κρυφὰ κεράσια, ἐνῶ ἐκάνες πῶς ἐσκούπιζες τὰ χεῖλη σου. Ἐψεύδου λοιπὸν μὲ ἔργα καὶ ὄχι μὲ λόγια.

Ἡ Μαριάνθη ἐκοκκίνισε, καὶ πνιγμένα γέλια ἤκούσθησαν ἀπὸ ὅλην τὴν τάξιν...

Λιγὰκι παρακάτω, ἡ μικρούλα Ἄννα εἶχε χάσῃ τὴν βελόνα της, τὴν στιγμήν ποῦ ἐξεδιπλωνε τὸ ἐργόχειρόν της. Ἡ δασκάλισσα τὸ εἶχεν ἀντιληφθῆ. Ἡ μαθήτρια ὅμως ἀνεδοκατέβαζε τὸ χερί της, καὶ ὁποῖος τὴν ἐδλεπε, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐκενοῦσε μὲ πολλὴν ζέσιν.

— Ἄννα, εἶπεν ἡ δασκάλισσα, φέρε μου τὸ ἐργόχειρό σου.

Ἡ μικρούλα ὑπήκουσεν, ἀλλὰ ἐφάνη πολὺ στενοχωρημένη.

— Μὰ... τί ἔκαμες τόσο ὥραν, κόρη μου; εἶσαι εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον, ὅπου τὸ εἶχες ἀφίσῃ χθές.

Ἡναγκάσθη ἡ Ἄννα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε χάσῃ τὴν βελόνα της.

— Λοιπὸν, Ἄννα μου, ἅμα κάμνεις ὅτι κεντᾶς μὲ τόσο προθυμίαν καὶ ὅμως δὲν κάμνεις τίποτε, δὲν εἶνε ψεῦμα αὐτὸ, ψεῦμα χωρὶς καν' ν' ἀνοίξῃς τὸ στόμα σου;

Ἡ Ἄννα ἐπέστρεψε καταλυπημένη εἰς τὴν θέσιν της μὲ ἄλλην βελόναν, καὶ τὰ πνιγμένα γέλια πάλιν ἤκούσθησαν ἀπὸ ὅλην τὴν τάξιν.

Περισσότερον ἀπὸ ὅλες ἐγέλασε μίς παχουλή ξανθοῦλα, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ὅτι ἐμελετοῦσε τὸ μάθημά της μὲ πολλὴν προσοχὴν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ διπλανὴ της ἐβαζεν ὅλα τὰ δυνατά της διὰ νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια, ἡ κυρία Σοφία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγελοῦσαν, εἶται εὐκόλα, κατὰ ὑπωψιάσθη, καὶ, μὲ τρόπον, ἐπλησίασεν εἰς τὸ θρανίον τῆς ξανθοῦλας, ἐσκούψεν ἐπάνω της καὶ τὴν εἶδεν ὅτι ἐκρατοῦσεν ἀνάποδα τὸ βιβλίον της. Νὰ καὶ ἄλλη ποῦ ἐψεύδετο μὲ ἔργα καὶ ἐμπράκτως.

— Ἀχ, κορίτσια μου! εἶπε γελᾶτε μὲ πολλὴν ὄρεξιν διὰ τὰ λάθη τῶν ἄλλων, καὶ λησμονεῖτε παραπολὺ εὐκόλα ὅτι καὶ σεῖς, κάμνετε λάθη! Αὐτὸ ποῦ κάμνετε εἶνε πολὺ κακόν. Δὲν ἐμάθατε λοιπὸν ἀκόμη ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ εἶνε καλός; Χωρὶς τὴν καλωσύνην, ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε μάταια...

Ἡ δασκάλισσα εἶχε παρατηρήσῃ ὅτι μίς ἀπὸ τὰς μαθητριάς της, πολὺ φρόνιμη καὶ ἐπιμελής, εἶχεν ἀρκετὰς ἡμέρας ποῦ ἤρχετο πάντοτε ἐξώρας εἰς τὴν τάξιν, τὸ πρωῖ. Τὴν ἐπέπληξε, καὶ τὸ κορίτσι, δεῖλδ καὶ φοβισμένο, ἤρχιζε τὰ κλάμματα, χωρὶς νὰ προσπαθῇ νὰ δικαιολογηθῇ διατὶ ἀργοῦσε.

Εἶδεν ἡ κυρία Σοφία μὲ ἀπορίαν τῆς ὅτι αἱ ἐπιπλήξεις καὶ αἱ συμβουλαὶ της δὲν ἐπιάναν τόπον, καὶ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ τὴν μαθήτριαν ἐκείνην ἀπὸ μίαν γειτόνισσαν. Ἐμαθε λοιπὸν ὅτι ἡ μικρούλα ἐκείνη, ἡ ὁποία δὲν εἶχε μητέρα, κάθε πρωῖ, ὄχι μόνον ἐσκούπιζε καὶ ἐσυγύριζε τὸ πτωχικὸν σπιτί τοῦ πατέρα της, ἀλλὰ καὶ ἐπήγαινε, τώρα τελευταῖα, νὰ πλέγῃ τὰ ρούχα καὶ νὰ περιποιεῖται τὰ παιδάκια μίς πτωχῆς γειτόνισσας, ἡ ὁποία εἶχε πῆσῃ ἀρρωστὴ εἰς τὸ κρεβάτι. Αἱ συμμαθήτριάς της πολὺ καλὰ τὰ ἐγνώριζαν ὅλα αὐτὰ!

Τὸ ἀπόγευμα, πρὶν σχολάσουν, ἡ κυρία Σοφία εἶπεν εἰς ὅλα τὰ κορίτσια:

— Κάθε πρωῖ μ' ἀκούετε ποῦ ἐπιπλήττω τὴν Μαργαρώ, διότι ἔρχεται ἐξώρας. Ἡ καίμενῃ αὐτὴ δὲν ἐζήτησε καν' νὰ δικαιολογηθῇ, κ' ἐγὼ ἐξηκολούθησα τὰς ἐπιπλήξεις. Ἐμαθα τώρα ὅτι πηγαινέει καὶ περιποιεῖται τὰ παιδάκια

μιάς άρρωστης γειτόνισσας. Έσεΐς τὸ ἐγνωρίζατε ὅλες, καὶ καμμιὰ σας δὲν ἤλθε νὰ μοῦ τὸ εἰπῆ! Πῶς ἐβάσταξεν ἡ καρδιά σας νὰ βλέπετε νὰ ὑποφέρῃ ἄδικα μίαν συμμαθήτριά σας, ἐνῶ ἐγνωρίζατε ὅτι δὲν ἔπαιε; Αὐτὸ, κορίτσια μου, εἶνε τὸ ψεῦμα ποῦ κάμνει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ παράλειψιν' παρελείφατε νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τὴν εἰπῆτε...

Καὶ ἡ καλὴ δασκάλισσα ἐπρόσθεσε: —Μὴ λησμονεῖτε, κόρες μου, ὅτι δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ σιωπᾷ, ὅταν, με αὐτὰ ποῦ θὰ εἰπῆ, ἢ μπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ ἢ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πλησίον του. Διότι ὁ Χριστὸς μας εἶπε: «Ἀγάπὰ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν...»

ANNA ΠΥΡΓΩΤΟΥ

Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΦΕΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἡ Λουλούκα ἔχει ἓνα ἀδελφάκι, τὸν Λουλουκό, καὶ τὸ ἀγαπᾷ πολὺ. Εἶνε παραπολὺ ἀγαπημένα ἀδελφάκια, καὶ ταιριάζουν ἕς ὅλα... καὶ στὰ τρελλὰ παιγνίδια ἀκόμα.

Ἐνα ἀπόγευμα ἡ μαμμὰ παίρνει τὰ δύο παιδάκια της, καὶ πηγαίνουν νὰ κάμουν μίαν ἐπίσκεψιν. Πηγαίνουν νὰ ἰδοῦν μίαν καλὴ γρηὰ κυρία, θεῖα της μαμμᾶς.

Ἡ Λουλούκα καὶ ὁ Λουλουκὸς τὴν ἀγαποῦν πολὺ αὐτὴ τὴν καλὴ κυρία, διότι πάντα ἔχει φυλαγμένα γλυκίσματα καὶ καραμέλλες, καὶ τοὺς τὰ φιλεῖ. Τὶ χαρὰ λοιπόν, ἅμα πηγαίνουν νὰ τὴν ἰδοῦν!

Ἡ Λουλούκα φορεῖ τὸ ὄμοιο οὐρανὶ φορεματάκι της καὶ ὁ Λουλουκὸς τὰ ἄσπρα λινά του. Πηγαίνουν ἔς τὸ δρόμο, χέρι-χέρι, σὰν ἀγαπημένα ἀδελφάκια.

Φθάνουν στὸ σπίτι τῆς καλῆς κυρίας ἢ μαμμὰ κτυπᾷ τὸ κουδούνι, κ' ἔρχεται καὶ ἀνοίγει ἡ Σταματίνα, ἡ ὑπηρετρία. Τοὺς πηγαίνει στὸ σαλόνι, ποῦ εἶνε μαζεμένες πολλὲς ἄλλες κυρίες καὶ μεγάλα κορίτσια. Ὅλες ἀγκαλιάζουν τὰ δύο μικρὰ καὶ τὰ φιλοῦν. Ὑστερα ὁμοῦ ἀρχίζουν πάλιν νὰ

«Πηγαίνουν ἔς τὸ δρόμο...» (Σελ. 380, στ. α')

συζητοῦν γιὰ πράγματα, ποῦ δὲν τὰ καταλαβαίνουν διόλου τὰ μικρὰ. Βλέπει ἡ γρηὰ κυρία πῶς ὁ Λουλουκὸς καὶ ἡ Λουλούκα στενοχωροῦνται μετὲς μεγάλες, καὶ τὰ στέλνει νὰ παίξουν μαζί με τὴν Σταματίνα.

Αὐτὴ ἡ Σταματίνα ὄλο καὶ γελά. Παίρνει τὰ δύο μικρὰ, ὄλη γέλια καὶ χαρὲς, καὶ τὰ πηγαίνει στὴν κουζίνα, μιά μεγάλη καὶ φεγγερὴ κουζίνα, ποῦ εἶνε καλλίτερη καὶ ἀπὸ σαλόνι, μετὰ χαλκώματα ποῦ λάμπουν σὰν χρυσά...

(Ἐπεταί συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια).

Κ' ἐξεκινήσαμεν τρέχοντες... Μέσα ἀπὸ τὰ σὺδενδρα μέρη, ποῦ ἐπερνούσαμεν, εἶδαμεν νὰ ἐπανέρχεται τὸ σῶμα τῶν ὑπερασπιστῶν πρὸς τὸ σπίτι. Ὁ κ. Κορνρόζ, ὁ πλοίαρχος Στίκ, ὁ κ. Πλώμπ καὶ ὁ Μπώμπης ἐκρατοῦσαν τὸν δυστυχισμένον Τζέφ, ἀναίσθητον καὶ βουτηγμένον εἰς τὸ αἷμα!... Ἐγὼ ἠσθάνθηκα ἓνα δάκρυ ποῦ ἐκρεμάσθη σὰν μαργαριτάρι εἰς τὸ μάτι μου.

Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε οὔτε στιγμή νὰ γάνω-σταν. Ὁ Αὐγουστός μας εἶχε προσπεράσῃ πολὺ. Ἐπεράσαμεν λοιπόν διπλα τῶν σὰν ἀνεμοστρόβιλος.

Δόξα σοι ὁ Θεός! Τὸ παραπόρτι τοῦ τοῖχου ἦτο ἀνοικτὸν ἀκόμη... Εἶδα, καθὼς ἐπερνούσα, καμμιὰ τριανταριά πτώματα Ἰνδῶν, σπαρμένα ἐκεῖ γύρω οἱ ἰδιοὶ μας — μόλις εικοσιπέντε — εἶχαν πολεμήσῃ ἀνδρείως. Μ' ἓνα πῆδημα εὐρέθημεν εἰς τὸ δάσος.

Ὁδήγησα τὸν Τρίλυπην εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ὁ μανδρίλλος, πηδῆσας ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον, εἶχε χαθῆ μέσα εἰς τὰ θεοσκότεινα πυκνὰ δένδρα... Δὲν ἐβλέπαμεν τὸ δάκτυλάκι μας ἐκεῖ... Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠμποδισε τὸν καλὸν μου δανικὸν σκύλον, ἀφοῦ ἔψαξε δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ κ' ἐρουθούνησε τὸν ἄερα, νὰ γαυγίσῃ χαρμῶδυνα...

— Τὰ ἤραμε, γέρο μου Κολίβριε, τὰ ἴχνη! μοῦ ἐφώναξεν ὁ Τρίλυπης... Ἐμπρὸς καὶ γρήγορα! Ὁ μανδρίλλος ἔχει πάρῃ δρόμο, καὶ δὲν πρέπει νὰ φθάσωμε πολὺ ἄργα.

Ἐφρίξα με αὐτὴν τὴν λέξιν. Πολὺ ἄργα, καὶ ἡ Μάτζη θὰ ἦτο ἴσως νεκρά. Εὐτυχῶς, ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, ἡ σελήγη, ποῦ ἔως τότε ἦτο σκεπασμένη με σύννεφα, μᾶς ἔστειλεν ἀρκετὸν φῶς ὥστε νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ. Ἐξεκινήσαμεν ἀμέσως με καλπασμίν, ὀρηκτικοί, σὰν ἀνεμοζάλῃ. Ὁ Τρίλυπης ἔτρεχαν ἐπὶ κεφαλῆς, με τὴν μύτην ὑψηλὰ διὰ νὰ μυρίζεται τὸν ἄερα, καὶ με αὐτὸν τὸν τρόπον ἐθόσασαμεν ἕως μίαν ἐξαίθραν, εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁποίας εὐρίσκετο ἓνας μεγάλος βάλτος τὸν ἔλεγαν εἰς τὴν Εὐνηθρόσουπαν: τὸ Ἀσημένιο Πιάτο, ἀπὸ τὸ χροῖμα ποῦ ἔπαιρνεν ἡ ἐπιφάνειά του μετὰ τὸ φέγγος τῆς σελήνης.

Ἐκείνην τὴν νύκτα, τὸ Ἀσημένιο Πιάτο ἔλαμπε πραγματικῶς, σὰν νὰ ἦσαν τὰ νερά του ἀσημένιος καθρέπτης. Ἀμέτρητα κλάμια ἐσηματίζαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, εἰς τὰς ὄχθας σου, ἀληθινὸς φράκτας. Ὁ Τρίλυπης ἐσταμάτησεν ὀπίσω ἀπὸ ἐκείνον τὸν φυτικὸν τοῖχον.

— Στόπ! μοῦ εἶπε με χαμηλὴν φωνήν. Κύτταξε, Κολίβριε, κύτταξε ἀνάμεσα ἔς ἐκεῖνα τὰ κλάμια!

Ἐκύτταξα... Ἐκεῖ κάτω, εἰς τὰ βάθος τῆς σκηνογραφίας, εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ βάλτου, κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, ἐφαίνοντο, εἰς μακρυνὴν ἀπόστασιν, αἱ σιγήναι τῶν Ἰνδῶν, ἐκείνων ἴσως οἱ ὅποιοι εἶχαν εἰσβάλλῃ εἰς τὴν Εὐνηθρόσουπαν.

Ἀλλὰ πολὺ κοντὰ μας, εἰς τὴν καμπὴν τοῦ

«Ἐμπρὸς καὶ γρήγορα!...» (Σελ. 380, στ. β')

βάλτου, εἶδα τὴν Μάτζη καθισμένην εἰς τὴν ῥίζαν μιάς μεγάλης βαλανιδιάς ἐκλαίει σιγανά, ἢ καίμενη ἢ μικρούλα μου, δὲν ἐφαίνετο ὁμοῦ νὰ ἔχη καμμιάν πληγὴν. Ὅλιγα βήματα μακρὰν τῆς, στρέφων τὴν ῥάχιν του πρὸς τὸ μέρος μας, ὁ μανδρίλλος Αὐγουστός — αὐτὸς ὁ ἄθλιος! — ἔκαμνε ἓνα σωρὸ φοβεροὺς μορρασμούς, μετὰ τρελλὰ καὶ ἄγρια χοροπηδήματα ἐμπρὸς τῆς. Ἡ ῥάχη μου ἐρρίγησεν ἀπὸ ἀγανάκτησιν, τὴν ὅποιαν ἤμουν ἠγαγκασμένος νὰ συγκρατήσω. Ἀχ! ἂν ἐκρατοῦσα κανένα τουφέκι στὰ χέρια μου — ὦ! με συγχαρῆτε! — στὲς ποδάρες μου, ἤθελα νὰ πῶ!...

ὦ! καὶ νὰ μᾶς ἐβλέπατε τότε, καλὰ μου παιδάκια, τὸν Τρίλυπην κ' ἐμένα, νὰ πέφτωμεν μετὰ τὴν κοιλιά, νὰ σερνώμεθα ἐπάνω στὰ χορτάρια, καί, κρυμ-

μένοι ὀπίσω ἀπὸ τὸν καλαμιῶνα, ποῦ ἔθτανεν εὐτυχῶς ὡς τὸν Αὐγουστόν, νὰ πλησιάζωμεν, με ἀπίρους προφυλάξεις, πρὸς τὸ δένδρον ὅπου συνέβαινε ἐκείνη ἡ σκηνή, ἢ συγχρόνως κωμικὴ καὶ ὀδυνηρά!... Ὁ Τρίλυπης εἶχε γίνῃ σάν τίγρις κ' ἐγὼ σάν τέσσερες τίγρεις τοῦλάχιστον, παραφυλάττουσα τὴν λεῖαν των.

— Νὰ μ' ἀφίσῃς τὸν πῆθηκον! ἐσφύριξα εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ συντρόφου μου. Ἀς ἔχω τοῦλάχιστον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τιμωρήσω ἐγὼ τὸν ἄρπαγα τῆς καλῆς μου μικρούλας!

Κ' ἐφθάσαμεν μ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τὸν μανδρίλλον, ὁ ἴποιος, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῆ τίποτε, ἐχοροπηδοῦσε σάν δαιμονισμένος ἐμπρὸς εἰς τὴν Μάτζην.

Ἄ! δὲν ἐχρειάσθη πολὺν κόπον, Ἐνα μόνον πῆδημα!... Καὶ ὁ Αὐγουστός, ποῦ τοῦ ἔκαμα λυῶμα τὸ κρανίον μέσα

στὰ δυνατὰ σαγόνια μου, ἔπεσαν ἐπάνω στὰ χορτάρια ἔχει παραδῶσῃ τὴν κακὴν του ψυχὴν εἰς τὸν Διάβολον, — χωρὶς κἂν φωνὴν ν' ἀφίσῃ, τόσον κεραυνοβόλος ἦτο ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις του!

Ἡ Μάτζη ἔβαλε τὲς φωνὰς ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, ὅταν μᾶς ἀνεγνώρισε:

— Ἀχ! Κολίβριε μου!... Τρίλυπην!... Ἄ! φίλοι μου, καλοὶ μου φίλοι!

Δὲν ἠμπόρεσε νὰ εἰπῆ περισσότερα, τόσον τὴν εἶχε συγκινήσῃ ἡ χαρὰ ἐπεὶτα ἀπὸ τὴν τρομάραν τῆς! Ὁ Τρίλυπης τῆς ἔγλυψε τὰ χέρια. Ἐγὼ ἐγονάτισα καὶ μετὰ τὰ τέσσαρα πόδια ἐμπρὸς τῆς, κ' ἔβγαλα κἂτι γλυκύτατα γκλου-γκλου καὶ τὴν ἐκύτταξα μετὰ παρακάλια στὰ μάτια.

Ἡ μικρούλα ἐνόησεν ἀμέσως τί τῆς ἐζητοῦσα, διότι ἐπήδησεν ἐπάνω στὴν ῥάχιν μου, ὅπου ἐγαντζώθη καὶ μετὰ τὰ πόδια καὶ μετὰ τὰ χέρια.

Ἄ! ὅταν τὴν ἠσθάνθη ἔτσι καθισμένη ἐπάνω στὸν σέβερκο μου, ἀσφαλῆ πλέον, ἔπειτα ἀπὸ τὸν τρομερὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον διέτρεξε, χονδρὰ δάκρυα χαρᾶς ἔτρεξαν ἀπὸ τὰ μάτια μου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀκόμη καιρὸς νὰ παραδοθῶ εἰς τὴν συγκίνησιν. Ἐπρεπε νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Εὐνηθρόσουπαν...

Ἐξεκινήσαμεν λοιπόν πάλιν με καλπασμίν. Ἡ Μάτζη, πεσμένη ἐπάνω μου, ἐκρατοῦσε μετὰ δύο τῆς χέρια τὰ σιδερένια αὐτάκια μου, ἀκλόνητη εἰς τὴν σέλλαν τῆς — δηλαδὴ, εἰς τὴν ῥάχιν μου, διότι σέλλαν δὲν ἐφοροῦσα ἐκείνην τὴν ὥραν... Καὶ με

τὸ στόμα τῆς κολλημένο κοντὰ εἰς τὸ ἓνα μου αὐτὶ, μοῦ ἐψιθύρισε αὐτὰ τὰ γλυκὰ λογάκια ποῦ ἔτρεχαν σάν βάλσαμο στὴν καρδιά μου καὶ με ἀντήμειβαν δι' ὄλους μου τοὺς κόπους.

— ὦ! Κολίβριακη μου, ἐσὺ μ' ἔσωσες... ἐσὺ μ' εὐρήκεις... Καί, ἂν ἤξερες πόσον ἐχάρηκα ποῦ ἔγινες σὺ ὁ σωτήρ μου!... Ἄν ἤξευρες!...

Ἄ! ἡ ἐπιστροφή μας εἰς τὴν Εὐνηθρόσουπαν ἦτο κάπως περισσότερο θριαμβευτικὴ παρά ἡ ἀναχώρησις μας! Εἰς τὸ παρκον, ἄλλως τε, μόλις ἐκάμαμεν ὀλίγα βήματα, εὐρέθημεν καταμεσῆς εἰς ἓν ἀπόσπασμα ὑπηρετῶν, ποῦ ἐκρατοῦσαν φανάρια καὶ φάτα... Μαζὶ των ἦσαν ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Κορνρόζ, γεμάτοι δάκρυα. Εἶχαν ἀντιληφθῆ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Μάτζης. Καί, ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἰς τὸ παρκον, ἀγωνιζόμενοι νὰ τὴν εὕρουν.

Φαντάζεσθε λοιπόν, ἀγαπητοὶ μου ἀναγνώσταί, με τί κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ τρελλῆς χαρᾶς ἢ καίμενη ἢ μητέρα, ποῦ εἶχε χάσῃ σχεδὸν τὰ λογικά της ἀπὸ τὴν λύπην, εἶδε τὴν κόρην τῆς, ἢ ὅποια, γελαστὴ καὶ καβαλλικευμένη εἰς τὴν ῥάχιν μου, τῆς ἄπλωνε τὰ χέρια.

Μετὰ τρελλὰ φιλήματα καὶ με δάκρυα — ὦ! πόσον γλυκὰ, αὐτὴν τὴν φορὰν! — ἢ μικρούλα διηγῆθῃ πῶς τὴν ἄρπαξεν ὁ μανδρίλλος, ποῦ τὸν εἶχαν ἄλλοτε ὁ πλοίαρχος Στίκ, καὶ πῶς ἔπειτα ἡμεῖς τὴν ἐγλυτώσαμεν, πῶς ἐγὼ ἐστραγγάλισα τὸν Αὐγουστόν, πῶς τὴν ἐπῆρα στὴν ῥάχιν μου, διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Ἦλθε τότε ἡ σειρά μου νὰ πάρω συγχαρητήρια, φιλιά, χάρδια!... Ἐπῆρε καὶ ὁ Τρίλυπης τὸ μεριδίον του, μετὰ ὄλον τὸ δίκαιόν του.

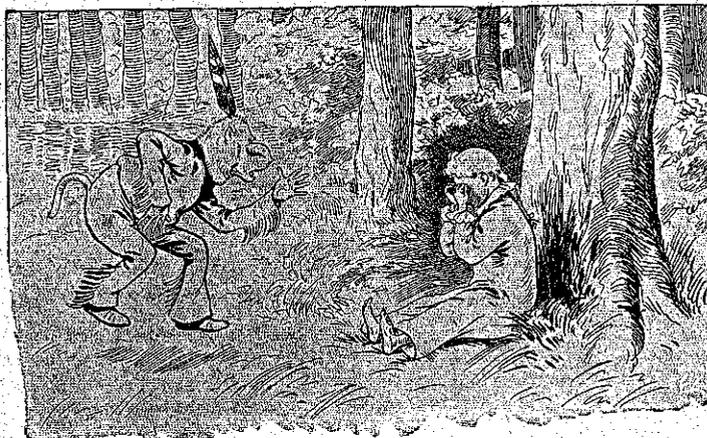
— Σὰς εἶχαμεν καὶ πρὶν φίλους, καλὰ καὶ γενναῖα ζῶα! μᾶς εἶπεν ἡ κυρία Τζίννη. Τώρα ὁμοῦ ἀζίζετε νὰ σὰς λέμε ὅτι εἴσθε ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μας!

— Καὶ εἶνε! ἐπεβεβαίωσεν ἐντόνως ὁ κ. Κορνρόζ, ὁ ὁποῖος ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Ἡ πρᾶξις, ποῦ ἔκαμαν ὁ Κολίβριος καὶ ὁ Τρίλυπης, ἔσπερον ἕκατον ὀργυῖες τὴν συνήθη ἀφοσίωσιν τῶν πιστοτέρων καὶ εὐφυστέρων ζῶων! Σκοπεῖω νὰ βάλω νὰ χαράξουν ἀπὸ μίαν ἀναμνηστικὴν πλάκα ἐπάνω σὲ μάρμαρο καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσω εἰς τὸν σταῦλον τοῦ Κολίβριου καὶ τὸ σπιτάκι τοῦ Τρίλυπην.

—Κ' ἔπειτα ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ λένε ὅτι οἱ ἵπποπόταμοι εἶνε ζῶα χωρὶς εὐφύαν καὶ ἀνεπίδεκτα μαθήσεως! ἀνεβόησε με κωμικὴν ἀγανάκτησιν ὁ ἀγάθος πλοίαρχος Θωμᾶς Στίκ, ὁ ὁποῖος ἕως ὅτου διηγῆθῃ τὰ συμβάντα τῆς ἡ Μάτζης, εἰδοποιηθεὶς διὰ τὴν εὐτυχὴν ἐπάνοδον τῆς μικρούλας, εἶχε διακόψῃ τὴν ἀνίχνευσιν ποῦ ἔκαμνε, μετὰ τὴν κυρίαν Σούμανων καὶ τὸν κ. Πλώμπ, εἰς τὰ σὺδενδρα μέρη τοῦ δάσους, καὶ εἶχαν ἔλθῃ μαζί των νὰ μᾶς εὐρῇ εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἠγόρευεν ἡ μικρούλα μας.

Μόνῃ ἡ Ἰαπωνέζα Λαί-λά, ἡ ἐπιλεγόμενη Ἡλιοπρόσωπη, μόνῃ αὐτὴ ἔλειπεν. Ἦτο, κλαμμένη καὶ δακρυσμένη, εἰς τὸ προσκέφαλον τοῦ Τζέφ, διότι αὐτὸ τὸ ἄμοιρον καὶ ἡρωϊκὸν παληκάρι, ποῦ εἶχε ἀντιμετωπίσῃ, μόνον μετὰ τὸν Τρίλυπην, τὴν πρώτην ἐφοδὸν τῶν Ἐρυθροδέρμων καὶ εἶχε πολεμήσῃ σάν λεοντάρι, ἐκοίτετο τώρα, εἰς τὸ δωμάτιόν του, μετὰ σπασμένο τὸ ἓνα πόδι, μετὰ βγαλμένο τὸ ἓνα χέρι, καὶ μετὰ μίαν πληγὴν εἰς τὸν λαιμόν!

— Ἐπρεπε νὰ τὸν ἐδέλεπατε! ἐρρητόρευεν ὁ κ. Πλώμπ, ὁ ὁποῖος πρῶτος

«Ἐκαμνε φοβεροὺς μορρασμούς...» (Σελ. 380, στ. γ')

εἶχε φθάσῃ εἰς ἐπικουρίαν του. Τὶ ἤρωσ αὐτὸς ὁ Τζέφ! Προφυλαγμένος ὀπίσω ἀπὸ δένδρα ἐναντίον τοῦ πυρὸς τριάντα Ἰνδῶν, ἐπηδοῦσεν ἀπὸ τὸν ἓνα κορμὸν εἰς τὸν ἄλλον, κ' ἐσημάδευε καλὰ πρὶν πυροβολήσῃ.

(Ἐπεταί συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΣ (Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Γ. Τρεμζῶ.)

ΠΡΟΕΚΛΗΞΙΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΠΡΟΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ 1907

ΤΟ ΝΕΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ — Η ΜΕΤΟΧΗ

Από σήμερα μέχρι της 15 Δεκεμβρίου 1906. — Η Ανάνεωσις και τὸ Σπαθῶμα. — Τὰ Δῶρα καὶ τὰ Προνόμια τῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἐγγραφομένων. — Τὸ Λαχεῖον φέτος μεταρρυθμίζεται. — Ἐπιτίς κέρδους 50,000 δραχμῶν. — Ἐν καθήκον στοιχειώδεις.

ΡΟΤΑ—πρῶτα πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, ποὺ μᾶς ἀξίωσε νὰ φθάσωμεν αἰσίως καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ 28ου μας ἔτους. Καὶ νὰ Τὸν εὐχαριστήσωμεν μὲ ὅλην μας τὴν καρδίαν, διότι χωρὶς τὴν βοήθειάν Του εἶνε ζήτημα ἂν θὰ ἐφθάναμεν ἕως ἐδῶ, ὕστερ' ἀπὸ τόσας ζημίας καὶ καταστροφῶν ποὺ ὑπέστημεν τοὺς τελευταίους τούτους καιρούς. . . Σὰς τὰ εἶπα καὶ ἄλλοτε: "Ἐπιτιμῶσι τοὺς φράγκου, ἀποκλεισμοῦ τῆς Ρουμανίας, ἀποκλεισμοῦ τῆς Βουλγαρίας, ἀνωμαλίας εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐλάττωσις ὡς ἐκ τούτου τῶν συνδρομητῶν μας κατὰ ἑκατοντάδας, ἐλάττωσις τῶν εἰσπραξέων μας κατὰ χιλιάδας, ἰσοῦ τὰ κέρδη τοῦ λήγοντος ἡδῆ ἔτους. Εἶνε θαῦμα πᾶς μὲ ὅλα αὐτὰ, ἡ Διάπλασις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ὑπάρχῃ, καὶ μάλιστα τὸσον ἀμείψα, τὸ δὲ θαῦμα τοῦτο ὀφείλεται βέβαια εἰς τὸν Θεὸν ποὺ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ στερηθῶν οἱ Ἑλληνοπαῖδες τοῦ μόνου ἱεροδικίου, τὸ ὅποιον τόσον τοὺς τέρπει καὶ τόσα τοὺς διδάσκει. Αἱ ἀνωμαλίας ἐν τούτοις δὲν ἤρθησαν" οἱ ἀποκλεισμοὶ ἐξακολουθοῦν τὸ μέλλον δὲν προοιμίζεται πλέον εὐχάριστον τοῦ παρόντος" εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ζητήσωμεν καὶ πάλιν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δύσκολον δρόμον μας. . .

Ἄλλ' οἱ σοφοὶ πρόγονοί μας ἔλεγον: "Σὺν Ἀθῆνᾷ καὶ χεῖρα κίνει". Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐπικαλοῦμεθα τὴν θεῖαν βοήθειαν, ὅταν δὲν κινουμένη καὶ ἡμεῖς, ὅταν δὲν ἐργαζώμεθα οἱ ἴδιοι διὰ νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ μίαν δυσχερῆ θέσιν. Εἶδατε πόσα ἔκαμε πέρσι καὶ φέτος ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ γίνῃ καλλίτερα, ἐλευστικώτερα, ἀγαπητότερα, καὶ νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ νέων φίλων τὰς ἑκατοντάδας ποῦ τὴν ἐστέργησαν οἱ διάφοροι ἀποκλεισμοί. Ἐθμοσιεύσε τὰ ἑωραϊότερα ἀναγνώσματα, ἐδιπλασίασε σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκόνων τῆς ἑκάμης πληθῆος Διαγωνισμῶν, εἰσήγαγε τὴν καινοτομίαν τῆς Μετοχῆς, καὶ ἐν τῇ πτωχείᾳ τῆς, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ τῆς, δὲν ἐφέσθη καμμιάς δαπάνης, κανενὸς κόπου, διὰ νὰ συγκροτήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγινωστῶν τῆς, διὰ νὰ προσελκύσῃ νέους. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅλων, ὁ πλουσιώτατος ἐφετεινὸς τόμος ὑπερέβη ὑπὸ πᾶσαν ἐσποφίαν τοὺς προηγούμενους: ὁ δὲ νέος τόμος τοῦ 1907 εἶνε σχεδιασμένος ἀπὸ τῶρα ὅτιω πᾶς, ὥστε νὰ ὑπερβῇ καὶ τὸν ἐφετεινόν—διὰ τὸ ὅποιον θὰ σὰς εἶπὼ ἐν καιρῷ περὶ σὺς ὅστερα.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ Διάπλασις, πάντοτε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, κάμνει ὅ, τι πρέπει. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ἀνάγκη ἀκόμη νὰ τὴν βοηθήσωμεν καὶ οἱ φίλοι τῆς. Νὰ ἐκτιμῶσιν καλῶς τὰς δυσχερεῖς τῆς περιστάσεις, καὶ νὰ ἐνταίνουν ἐξαιρετικῶς τὰς προσπάθειάς των, νὰ διπλασιάσωσιν τὰς ἐνεργείας των.

Τὸ πρῶτον δὲ καθήκον των εἶνε ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς των. Εἰς τοῦτο ἀνέκαθεν ἐφάνησαν πρόθυμοι. (Παράδειγμα ὅτι ἔβην τὸν ἑκατὸν ἔσπευσαν ἡδῆ νὰ ἀνανεώσωσιν πρὸ πάσης προκηρῦξεως.) Ἄλλὰ φέτος πρέπει νὰ φανοῦν ἀκόμη προθυμότεροι. Μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου, ποὺ λήγει ἡ προθεσμία, πρέπει νὰ συγκληθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μου αἱ συνδρομαὶ ὅλων ἐν γένει τῶν παλαιῶν μου φίλων, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ ταπεινωθῶ εἰς τὰς βαρεῖας ὑποχρεώσεις μου, νὰ καλύψω ἀπ' ἐνὸς τὰς ζημίας τοῦ παρελθόντος καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ θέσω τὰς βάσεις τοῦ μέλλοντος. Νὰ μὴ περιμεινῶν δὲ ὅλοι, ἀμελοῦντες, τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, ἀλλ' οἱ εὐπορώτεροι, οἱ ὀπωσδήποτε εὐκολοῦντοί, νὰ σπεύσωσιν ἀπὸ τῶρα, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὸ τέλος συσάφειαις ἐγγραφῶν καὶ νὰ μὴ δυσκολευθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου.

Ἄλλο καθήκον τῶν φίλων μου, ἐπίσης μέγα καὶ σπουδαῖον, εἶνε τὸ Σπαθῶμα. Καὶ εἰς τοῦτο ἀνέκαθεν ἐφάνησαν πρόθυμοι. Ἄλλὰ φέτος ἡ προθυμία των πρέπει νὰ εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα. Ἀνάγκη πᾶσα διὰ τοῦ ζῶητος των, δραστηρίου καὶ ἀκαμ-

του Σπαθῶματος, νὰ προστεθῶν εἰς τὸν κύκλον μας πολλοὶ νέοι συνδρομηταί, διὰ νὰ ἀναπληρωθῶν κατὰ τὸ δυνατόν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι πρὸς μεγάλην λύπην των ἂν παρατιθῶν, ἐπειδὴ ἡ εἰσαγωγή τοῦ φύλλου δὲν ἐπιτρέπεται πλέον εἰς τὰς χώρας των. . . Ἀνάγκη πᾶσα αἱ εἰσπράξεις τῆς Διαπλάσεως, αἱ τόσον ἐλαττωθῶσιν δι' ὅσας αἰτίας σὰς εἶπα, νὰ ἐξηθῶν καὶ πάλιν διὰ γενναίου Σπαθῶματος μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ὅποιον θὰ τῇ ἐπιτρέψῃ, ὅχι μόνον τὴν ἀπρόσκοπον ἐκδοσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρὸς κοινὴν χαρὰν καὶ ὠφέλειαν.

Ἐγκαιρὸς λοιπὸν Ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς καὶ Σπαθῶμα. Ἐσοῦ πᾶς θὰ μὲ βοηθήσωσιν οἱ καλοὶ μου φίλοι. Ὅσον διὰ τὸ Σπαθῶμα, ἂν τὰ εἰπωμεν ἐκτενέστερον εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, ὅπου θὰ δημοσιευθῇ ἡ προκηρῦξις τοῦ Ἐξέδομου Διαγωνισμοῦ. Σήμερον πρόκειται περὶ τῆς Ἀνανέωσεως.

Ὅσοι θάναυώσωσιν τὴν συνδρομὴν των — ἢ θὰ ἐγγραφοῦν διὰ πρῶτην φοράν—

μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1906 τὸ βραδύτερον

μόνον αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῶν δῶρων τῆς Διαπλάσεως, τὰ ὅποια φέτος ἐκἀνονησθησαν ὡς ἑξῆς:

Α'—Τὸ ΛΑΧΕΙΟΝ. Ὡς βλέπετε εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, τὸ Λαχεῖον φέτος μεταρρυθμίζεται. Κερδίζουσι μόνον 50 ἀριθμοί, ἀλλὰ ὅλοι δῶρα ἀξίας. Ὁ δὲ 1ος ἀριθμὸς κερδίζει μίαν Λαχεοφόρον Ὀμολογίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας 100 δραχμῶν, ἢ ὅποια δίδει τόκον 2,50 δραχμῶν τὸ ἔτος, καὶ τὴν ἐπιτίς νὰ κερδίσῃ ὁ κἀτοχὸς τῆς 50,000 δραχμῶν. Καθόλου λοιπὸν δύσκολον, κἀποιος ἐξ ὅσων θάναυώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των, νὰ πλουτήσῃ μίαν ἡμέραν χωρὶς εἰς τὸ δῶρον τῆς Διαπλάσεως! Ἄλλὰ καὶ ἂν δὲν πρόκηται νὰ πλουτήσῃ διὰ τοῦ Λαχείου τῆς Ὀμολογίας ὁ μέλλων νὰ κερδίσῃ τὸν 1ον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου τῆς Διαπλάσεως, πάλιν θὰ ἔχῃ τὴν Ὀμολογίαν τοῦ θετικῶν δῶρων, τὸ ὅποιον θὰ ἐντιπροσωπεύῃ 100 δραχμῶν τοκισμένως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ θὰ τῇ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ πυρὴν τῆς μελλούσης περιουσίας του!

Β'—ΜΕΤΟΧΗ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΡΕΦΑΝ. Εἰς τοὺς 400 πρῶτους (ἦτοι 200 ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ 200 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ), οἱ ὅποιοι θάναυώσωσιν τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1907 ἢ θὰ ἐγγραφοῦν νέοι φέτος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1906, θὰ δοθῇ δωρεάν ἀνά μίαν Μετοχὴν Διαπλάσεως ἀξίας δρ. 2,50, ἢ ὅποια, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπ' αὐτῆς λεπτομερῶς ἀναγραφόμενας ὁδηγίας, χρησιμοποιοῦμένη καταλλήλως, παρέχει εἰς τὸν κἀτοχόν τῆς τὰ ἑξῆς:

- α) λαμβάνει τὴν Διάπλασιν ἐπὶ ἐν ἔτος — τὸ ἐπόμενον — δωρεάν, ἢ βιβλία ἐκ τοῦ Γραφείου μου ἀξίας φρ. 10.
 - β) εἰς τὸ Σπαθῶμα τὸν προστίθενται ὡς διὰ μαγίας 4 συνδρομηταί, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ λάβῃ τὰ ὠριμὰ δῶρα τοῦ Σπαθῶματος καὶ εἰμπορεῖ μάλιστα νὰ βραβευθῇ.
 - γ) εἰσπράττει ἐπὶ πλέον δρ. 2,40 διὰ λογαριασμὸν του.
- Ἐννοεῖται ὅτι τόσον εἰς τὸ Λαχεῖον ὅσον καὶ εἰς τὴν Μετοχὴν, θὰ ἔχουν δικαίωμα μόνον οἱ ἐτήσιοι συνδρομηταί, οἱ προπληρωμένοις ἡλ. δρ. 8 ἢ φρ. 10, ἐγγραφῶν δι' ὀλοκλήρον τὸ ἔτος 1907, ὅχι δὲ καὶ οἱ τρίμηνοι ἢ οἱ ἑξάμηνοι, ἔστω καὶ ἂν ἀνανεώσωσιν ἢ ἐγγραφοῦν ἐντὸς τῆς προθεσμίας.

Διὰ τοῦ φύλλου τοῦτου στέλλεται πρὸς ὅλους ἐν Δελτίον ἐγγραφῆς. Δὲν ἔχετε τῶρα παρὰ νὰ τὸ συμπληρώσετε καὶ νὰ τὸ ἀποσταλέτε μετὰ τοῦ ἀντιτίμου, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναγραφόμενας ὁδηγίας, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἄλλὰ τὸ Δελτίον δὲν εἶνε καὶ ἀπαραίτητον. Ἡ παραγγελία σας εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, εἰμπορεῖ ἀκόμη νὰ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποκρίματος (coupon) τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐπιταγῆς, διὰ τῆς ὁποίας καὶ στέλλεται τὰ χρήματα (ὡς καὶ ἄλλοτε σὰς ἐξηγήσα, ἢ Ταχυδρομικῆς Ἐπιταγῆς εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέσον ἀποστολῆς χρημάτων). Τὸ ἀπαραίτητον εἶνε νὰ σταύσετε πρὸς ἀνανέωσιν. Δι' αὐτοῦ τοῦ

τρόπου, πρὸς τὸ παρόν, θὰ δεῖξετε τὸ ἐνδιαφέρον σας, τὴν πρὸς τὸν Διάπλαιν ἀγάπην σας. Ἄλλως τε πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ προπληρωμὴ τῆς συνδρομῆς (ἀνεξαρτήτως ὅλων τῶν ὠφελιμάτων, τὰ ὅποια οὐκ παρέχει), εἶνε καθήκον σας στοιχειώδες. Καὶ ὅρος ἀπαραίτητος εἶνε τὴν εὐδοκίμησιν καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ ἐπιτυχίαν. Εἰς τὴν Ἐθρῶπην, ὅπου ἀκμάζουσι τὰ τελευταῖα περιδικία, οὔτε ἐν φύλλον δὲν στέλλεται εἰς τὸν συνδρομητὴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς του. Δι' αὐτὸ ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι εἶνε συνηθισμένοι εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν προπληρωμὴν, καὶ δι' αὐτὸ τὰ περιδικία ἀκμάζουσι. Ἐδῶ αὐτὸ τὸ πρῶγμα δὲν τὸ καλοσυνήθισαμεν ἀκόμη, ἀλλὰ πρέπει, εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ συνηθίσωμεν. Ἄνευ προπληρωμῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ περιδικίον. Δι' αὐτὸ θὰ εἶχατε καθήκον νὰ ἀνανεώσετε ἐγκαιρῶς καὶ χωρὶς προκηρῦξιν, καὶ χωρὶς δῶρα. Τῶρα, μὲ τὰ δῶρα, τὸ

καθήκον εἶνε διπλοῦν. Ἐχετε καὶ καθήκον πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας νὰ μὴ ἀμελήσετε καὶ νὰ μὴ στερηθῆτε τῶν ὠφελῶν καὶ πλουσιῶν δῶρων, τὰ ὅποια θὰ σὰς παρέσῃ ἢ ἐγκαιρῶς ἀνανεώσιν. Βεβαίως ὁμως, ὑπερῶν ὅλων αὐτῶν ἔσται ἡ Ἀγάπη σας. Ἡ θερμὴ σας ἀγάπη, τὴν ὅποιαν γινώσκω, καὶ ἡ ὅποια μὲ κάμνει τῶρα νὰ συλλογίζωμαι εἰς αἱ προτροπαὶ εἶνε περὶ τῆς. . . Πόσῃν χαρὰν τρώντι θὰ αἰσθανθῆτε, ὅταν διὰ τῆς ἀνανεώσεως θὰ ἐξασφαλίσετε τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐπίσκεψιν τῆς ἀγαπητῆς σας Διαπλάσεως, τὴν φιλικὴν τῆς καὶ τὰ τόσα ἐξ αὐτῆς καλὰ, δι' ὀλοκλήρον τὸ ἔτος 1907. Καὶ αὐτὸ πρῶτα-πρῶτα θὰ σπαύθῃ νὰ κάμῃ καθένας, χωρὶς ἐγὼ νὰ προσέσω τίποτε. Σταματῶ λοιπὸν ἔως ἐδῶ καὶ σὰς περιμένω μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Φιλότατος Ἑλληνοπούλα:
Καὶ κάδε πότε ἐργεσαι,
Κωστάκη, στὴν Ἀθῆνα;
Κόστας: Κἀθ' ἔδραζα ἐργεσαι
Καὶ μένω ἕνα μῆνα!
Ἐστῆλη ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Φουστανέλλας [E]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ Σύλλογος «Ἑλληνοπούλα» [E] ἐνέγραψε διὰ τὸ ἔτος 1907 τὴν ὑπ' ἀρ. 23 συσταθέντα ἀπορον ὑπὸ τοῦ Ἰαπότου τῆς Οὐμῆς. Ἡ Πνευμία Ἑλλάς [E] ἐνέγραψε διὰ 15 μῆνας τὸν ὑπ' ἀρ. 23 συσταθέντα ἀπορον ἐκ Πειραιῶς. Ἐδῶ εἰς τὴν Πνευμίαν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ «Ἑλληνοπούλου», τὰ ὅποια τῶρα εἶνε... μόνον δύο, ἦτοι ἡ Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα καὶ ὁ Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης. 27.—Τὸ Διαβατικὸν Περιστέρι μὲ συνιστᾷ σήμερα ἕνα ἀπορον ὄρανον ἐκ τῶν ὑποτρόφων τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς συνδρομητῆς μου, κατὰ τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν ποῦ ἔχει.

Τὸ Δημοφίσιμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1906 θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Νοεμβρίου. Τότε δηλαδὴ θὰ σὰς δώσω τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ψηφοδελτίου, διὰ νὰ ψηφίσετε. Ἰπνευσιζῶ μόνον ὅτι ἐκλογεῖσθε καὶ ἐκλέξεσθε εἰς μόνον ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκειμένον διὰ τὸ 1906. Ὅστε ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους θελῇ νὰ ψηφίσῃ ἢ νὰ ψηφισθῇ, ἂς φροντίσῃ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον, ἔστω καὶ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Νοεμβρίου.

Ἀπὸ δύο λέξεις τῶρα πρὸς ὅλους ὅσοι μου ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, διότι, καθὼς βλέπετε, δὲν ἔχω τόπον δι' ἐκτενεῖς ἀπαντήσεις. Νὰ μὴ ἐνακαίμης ἐπὶ τὰς μῆνας νὰ μοῦ γράψῃς, Αἰθερία Ὑπαρξίς, καὶ ὅχι, γὰρ τὸ Θεό, μὲ κόνινο μελάν.

Πολὸ ἐγκαιρῶς ἐλήφθῃ ἡ ἀπάντησίς σου, Παλλάς. Χαίρω πολὺ ποῦ ἔγινε καλὰ ἡ ἀδελφὴ σου. Τὸ ἐν Ἀριστῶν Ἄπορον εὐχαριστεῖ θερμότερα τὰ μέλη τοῦ «Ἑλληνοπούλου» καὶ τὸν Φαίωνα διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐγγραφὴν του. Πρέπει νὰ συμμορφωθῆς μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, Ἀγνή Καρδίττα, ἂν θέλῃς νὰ μοῦ στείλῃς ἀνιγμάτα πρὸς δημοσίευσιν. Τὴν ἑπείθε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Τριήτης! Κατελήφθῃ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὑπὸ Διαπλασίτιδος; ἐνῶ πρῶτα ἐπεριπαίξῃ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἀσθένειαν.

ἘΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται διὰ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια; καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορτῆσι.]

Νέα ψευδώνυμα: Μπόμ, κ. (Μ. Χ. Α. αὐτὸ ἐξέλεξα) τῶρα εἰμπορεῖ νὰ μοῦ γράψῃς ὅποτε θέλεις.) Δόδοξος Βύρων, α. (Γ. Α. Σ. δχι, μόνον διὰ τὰς Λύσεις χρειάζεται τὸ ἰδιαιτέρον χαρτί.) Κερανοπόλιος Ζεὺς, α. (Ο. Ν. αὐτὸ ἐξέλεξα.) Ἐθρῶν Ἰδεώδες, κ. (Κ. Τ. Θ. καὶ τὶ κομψὸ γραμματάκι!) καὶ Λάρις τῆς Μοσαιῆς, κ. (Μ. Χ. αὐτὸ πρῶτον μὲν ἐγὼ ἀλήθεια, πότε πέρασαν ἐξ ἡρόνια ἀπότου εἶσαι συνδρομητρία! θὰ ἔλθῃς λοιπὸν.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουσι μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐχόντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξωσι: ὁ Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης μὲ τὴν Ἡλιόλουστον Πρωϊάν, Μοσαιῶν, Νύκτα τῆς Καστίλλας, Ὀλυμπιονίκην καὶ Μαγαρίαν τοῦ Ἀργοῦ—ὁ Ἀδόντιος μὲ τὴν Σμαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, Νυκτερινὴν Ἀρσῶν, Ἀφροδιτῶν, Κατωκάμι καὶ Χρυσοπόρφουρον Αἰγλήν—ὁ Ἀγγελος Ἀδωνείδης μὲ τὸ Ἀφροδιτῶν, Χρυσανθῆν, Ὑποφώσκουσαν Ἡδὴ, Ψυχικὴν Τρικυμίαν καὶ Ἑλληνικὸν Παιῖνα.—ὁ Ἀρῆς μὲ τὸ Ἐθρῶν Ὀνειρον, Σανθὸ Διαβολάκι, Ψωμάκι, Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολλογίου καὶ Ἰσοτερεῖς Ἄστν—ἡ Φλογέρα τοῦ Βοσκού μὲ τὸν Ἀμίμητον Γελοποιοῦν—ὁ Ἰπνότης τῶν Δεικνῶν Ὀρειῶν μὲ τὸ Κεντρί, Ψωμάκι καὶ Ὑνον τῆς Ἐλευθερίας—ἡ Φιλελευθέρα Κορῶσα μὲ τὸ Κεντρί καὶ Ψωμάκι—τὸ Ζήτω ἢ Ἐνοσίς μὲ τὸ Κεντρί—ἡ Ἐμπνευσμένη Μοσαιῶς μὲ τὴν Ἰδιότροπον Σανθούλαν καὶ Ὡραίαν Τουρολίδα.—ὁ Ονειροπόλος τῆς Δόξης μὲ τὸ Κεντρί, Ψωμάκι, Χρυσάντινῃ Ἀδῆν, Ψυχικὴν Τρικυμίαν καὶ Ἰερὸν Ἰδαριῶν τοῦ Ἐθρῶν—ἡ Νηρηΐς τοῦ Ἐδρίου μὲ τὴν Φίλην τῶν Ζῶων, Δικέφαλον Ἄετον καὶ Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης.—ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης μὲ τὴν Ἰδιότροπον Σανθούλαν καὶ Ὀνειρον Θερινῆς Νυκτός.—τὸ Ἐύσιμον Κοῖρον μὲ τὴν Φλογέρα τοῦ Βοσκού, Κεντρί, Ἰσοτερεῖς Ἄστν καὶ Ἀμίμητον Γελοποιοῦν—ἡ Φιλότατος Ἑλληνοπούλα μὲ τὸν Ἀρῆν, Ἑλληνικὴν Τριήτην, Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα, Ἀσημένιο Κῦμα καὶ Ἐαρινὴν Ἐσπεραν.

Πολύμην Σιδάρα, εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τὰ μαθήματα εἶνε πολλά, καὶ δὲν εὐκταρεῖ παρὰ μόνον ὅσοις θέλει. . . Ἡ «Φωτογραφικὴ» τιμᾶται φρ. 2,50. Εἶτε καταργηθῶν εἶτε ὅχι τὰ Ἐύσημα, Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης, ὅσα ἐσημειώθησαν ἡδῆ θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ δοθῶν τὰ βραβεῖα μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ὅχι μόνον τὰ εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ τὰ δυσάρεστα πρέπει νὰ μοῦ γράψῃς, Κωστάκι, ἰσονομῶν Σηπῆλαιον. Ἐγὼ συμμερίζομαι καὶ τὰς χαρὰς ἀλλὰ καὶ τὰς λύπας τῶν φίλων μου.

Χρυσάντινῃ Ἀδῆν, εἰς τὸν Γαλλικὸν Διαγωνισμὸν εἰμποροῦν νὰ λάβωσι μέρος καὶ οἱ μεγαλήτεροι. Ὅσον διὰ πῶ μικρὰ παιδιὰ εἶνε ἕνα διηγήμα, τόσο δυσκολώτερον εἶνε νὰ γραφῇ ἢ νὰ μεταφρασθῇ. Ἡ φίλη σου εἶνε δικαίον. Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης, ὁ δυσκολώτερος Διαγωνισμὸς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγήν ἀκριβῶν ἀποτελεσμάτων, εἶνε ὁ τῶν Μ. Μυστικῶν. Δι' αὐτὸ, βλέπεις, ἀργεῖ. Ἐπιτίς ὁμως νὰ τελειώσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Μ' ὅλα τὰ χιόνια σας, Ἐαρινὴ Ἐσπερα, τὸ γράμμα σου δὲν ἦταν καθόλου κροῦ. Ἀπὸ τὰ δύο ψευδώνυμα προτιμῶ τὸ Ἐαρινὴ Ἐσπερα. Δὲν μοῦ ἀρέσουν πολὺ τὰ ἐκτενῆ καὶ πομπώδη. Ἀχ! Κοροκοπέλε Ἄρῆς, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ μοῦ γράφας πλέον εὐαγγέλιοντα! . . . Βυζαντινὸ Ἀηδόνι, εὐχαριστῶ διὰ τὴν τόσον ἐγκαιρὸν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς.

ἘΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται διὰ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια; καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορτῆσι.]

Νέα ψευδώνυμα: Μπόμ, κ. (Μ. Χ. Α. αὐτὸ ἐξέλεξα) τῶρα εἰμπορεῖ νὰ μοῦ γράψῃς ὅποτε θέλεις.) Δόδοξος Βύρων, α. (Γ. Α. Σ. δχι, μόνον διὰ τὰς Λύσεις χρειάζεται τὸ ἰδιαιτέρον χαρτί.) Κερανοπόλιος Ζεὺς, α. (Ο. Ν. αὐτὸ ἐξέλεξα.) Ἐθρῶν Ἰδεώδες, κ. (Κ. Τ. Θ. καὶ τὶ κομψὸ γραμματάκι!) καὶ Λάρις τῆς Μοσαιῆς, κ. (Μ. Χ. αὐτὸ πρῶτον μὲν ἐγὼ ἀλήθεια, πότε πέρασαν ἐξ ἡρόνια ἀπότου εἶσαι συνδρομητρία! θὰ ἔλθῃς λοιπὸν.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουσι μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐχόντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξωσι: ὁ Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης μὲ τὴν Ἡλιόλουστον Πρωϊάν, Μοσαιῶν, Νύκτα τῆς Καστίλλας, Ὀλυμπιονίκην καὶ Μαγαρίαν τοῦ

Κρόταλον (φυσικά, τὸ ὄνομα δὲν ἔχει νὰ κάνει ἀρκεῖ νὰ εἶθε συνηνωμένοι καὶ δραστήριοι). Δεσμὸν Φίλων, Βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας, Σημαῖον τοῦ Φωτός (τί ἤκουσες εἰς τὴν διδασκαλίαν; γράψε μου τὰς ἐντυπώσεις σου) Χάχαν (χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν πραγματικῶς, σὺ τὸ ζωγραφίζεσαι ἀραιότατα!) Ἀγρόν τῆς Ἀγάπης (δὲν εἶνε κενὴ μυστικὴ ἢ Καλλιόπη τοῦ κ. Φαίδωνος εἶνε τῶνδρι ἢ φίλη μας; ποῦ ἐβάντευσες διὰ τὴν ἐπιστολήν σου ἐπρεπε νὰ εἶχα περισσότερον τόπον, ἀλλὰ δυστυχῶς;—) Νηρηΐδα τοῦ Ἐδρίπου (ἔχαμε πολὺ καλὰ ἐπιδοκιμάζω καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀρνησίαν σου, καὶ εὐχομαι νὰ ποδείξῃς τὸ μέλλον εἰς ὅλους πόσον εἶχες δίκαιον) Ἰσοτεφές Ἀστὺ, κτλ. κτλ.

Εἰς δόσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 23 Ὀκτωβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5 μόνον. Ἐλάττωτος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀλιγότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10.]

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα θελτάρια πανταχόθεν προτιμῶ τοποθεσίας καὶ καλλονάς. Ἀπόστολος Σ. Ἀναγνωστόπουλος, Δεσφύρος Μικροῦ 5, Πειραιᾶ. (5—239)

Ἀγαπητὴ Ἐπιμεράδα, τί γίνεταί ἡ δόδος Φώτης;— Ἑλληνικὴ Τριηρίς. (5—240)

Εὐχαριστῶ ἡπάσας τὰς εὐχρηθείσας μοι καλὸν τῶσδε. — Ἑλληνικὴ Τριηρίς. (5—241)

Συγχαίρω Ὀνειρον τῆς Πατρίδος, Ποιητὴν τοῦ Παρισσοῦ, Ἄφραν διὰ βραβεῖον, Παλμὸν Μακεδονικῆς Καρδίας δι' ἔξοχον ψευδώνυμον. Ζητῶ ψευδώνυμον Γεωργίου Καραγιαννῆ καὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. — Γλυκεῖα Ἑλλάς. (5—242)

Ἀντικαίρετὰ καὶ ἀσπάζομαι Ἐπερφηφονοῦ Φοίνικα. — Ναυαγὸς τῆς Κυνθίας. (5—243)

Ὀυδαμῶς ἐξεπλάγην ἐξ ἑμετέρας δηλώσεως, Χάμικ, εἰκότως προσδοκώμενης ἐξ ἀισθημάτων ἀπασιῶν ψευδωνύμου σὰς. — Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας. (5—244)

Κηρυττόμεθα ὑπὲρ Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὸ δημοφήμισμα. — Κύπρος, Αὐτόνομος, Μέγας Κωνσταντίνος. (5—245)

Ἄξει ἐπὶ ἀπειτῶν ὀνόματός σου, ἀγαπητὴ μου Δημητράκη, τὰς ἐγκωμιαστικὰς μου εὐχάς. — Πάνος. (5—246)

Σὲ συγχαίρω, Πτεροτὸν Ὀνειρον, διὰ δημοσίευσιν εἰκόνας σου. — Γαλαξίας. (5—247)

Ἐλαβὸν τετραβῖόν σου, Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης. Πότε θάρξισαμεν ἀλληλογραφίαν;— Γαλαξίας. (5—248)

Ὀβωμὸς τῆς Ἐλευθερίας εὐχαριστεῖ Γλυκεῖαν Ἑλλάδα καὶ ζητεῖ τὰς λευκάς φήφους τῶν συνδρομητῶν. (5—249)

Ἀντίβα τῆς Καρχηδονίᾳ στέλλομεν ἐν θερμῶν συλλυπητήριον διὰ τὸν θάνατον ἀγαπητῆς ἀδελφῆς σου. — Γλυκεῖα Ἑλλάς, Ἐαρινὴ Ἑσπέρα. (5—250)

Ἄξει ἐπὶ τῇ ἐορτῇ σου, Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας, τὰς εὐκρινεῖς εὐχάς καὶ τὴν θερμὴν ἐπιστήριξιν ἐν τῷ Δημοφηφιστικῷ δλοκλήρῳ τοῦ Κράτους τῆς Φαειρότητος. (5—251)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου Ἡ ὁ χάρις τῶν λόγων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν ὀνειροκρίσεων, παύεται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φεβρουάριον, ὃν ἔκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

586. Δεξιόγραφος.
Ἀπὸ σύνδεσμον, βουρὸν
Καὶ κοινήν ἀντωνυμίαν,
Πλάττω ἤρωα κλεινὸν
Εἰς ἀρχαίαν ἐστρατείαν.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ὀλυμπίου

587. Στοιχειόγραφος.
Ὁ γάϊδαρός μου ποῦ μιλῶσε
Ἐλεγε τὰδε καὶ βογγούσε:
Ἄθεός κ' ἐγὼ ἤμουν μᾶ ἑσθῶ
Ἀλλὰ μὲ βροῆκε συμφορά!
Μοῦκοψαν σῆστρο καὶ κεφάλι
Καὶ τῶρα . . . κἀνὼ τὸ χαμᾶλη!

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Γλυκοῦ Φιλᾶου

588. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 3 2 4 5 6 = Ἀστρονόμος.
2 3 2 6 = Ὀρυκτόν.
3 2 4 5 6 = Βασιλεὺς.
4 2 1 5 6 = Πρόσωπον δράματος
5 3 4 2 = Βασιλισσα.
6 4 1 2 = Ἐπίρρημα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀμμήτου Καραγκώζη

589—594. Μαγικὴ Συλλαβή.
Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μίας συλλαβῆς ἐκ δύο γραμμάτων, πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

Λουκᾶς, σφάξω, στόμα, κράτος, εὐθύνη, σοφία.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Σεγανομένου Τενεκέ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἡρὸς τοὺς μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ε. ἐγγραφομένους διὰ τὸ 1907.

- Φυλάξατε τὰς ἀποδείξεις σας!**
- Ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἴτε νέοι εἴτε παλαιοί, τῶν ὁποίων ἡ ἔτησις συνδρομὴ διὰ τὸ εἰκοστὸν ἔνατον αὐτῆς ἔτος 1907, θὰ ἔχη φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1906, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διακορμὴν τῶν κάτωθι Δώρων, ἢ ὁποῖα θὰ γίνῃ διὰ Κλήρου.
- Τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ Μητρώῳ τοῦ 1907 ἐγγραφῆς θὰ φέρῃ καὶ ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἢ διδομένη, εἴτε ἀτελομένη ταχυδρομικῶς πρὸς ἕκαστον συνδρομητὴν, ἢ αὐτὴν ἡμῶν τῆς συνδρομῆς σου. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ τῶν μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ἐκδοθησόμενων ἀποδείξεων δι' ὅλον τὸ ἔτος 1907, θὰ τεθῶν ἐντὸς Κληρωτῆδος, θὰ ἐξαχθῶν δὲ ἐξ αὐτῶν πενήνηντα (50), οἱ ὁποῖοι θὰ κερδίσων τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα κατὰ σειράν κληρώσεως ὡς ἑξῆς:
- Ὁ 1ος. Μίαν Λαχειοφόρον Ὁμολογίαν τοῦ Δανείου Κτηματικῆς Πιστεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 002,094 (Ὁ κάτοχος τῆς Ὁμολογίας ταύτης ἀποκτᾷ κεφάλαιον δρ. 100 ἀποφῶν εἰς αὐτὸν τόκον δρ. 2,50 ἔτησιος, δύναται δὲ καὶ νὰ κερδίῃ κατὰ τὴν μεγαλειτέραν εὐνοίαν τῆς τύχης 50,000 δραχμὰς) Ἄξιας δρ. 100
 - Ὁ 2ος. Μίαν φωτογραφικὴν μηχανὴν (Κοδάκ) συνοδευομένην καὶ ὑπὸ τῆς «Φωτογραφικῆς» τῆς κ. Ρουσοπούλου, ὥστε ὁ κάτοχος, εἴαν δὲν γνωρίζῃ τὴν τέχνην, νὰ δύναται νὰ τὴν μᾶθῃ διὰ νὰ φωτογραφῇ μόνος του Ἄξιας δρ. 60
 - Ὁ 3ος. Ἐν ὀρολόγιόν τῆς τσέπης, ἀνδρῶν μὲν ἂν ὁ λαχνὸς πῆσῃ εἰς συνδρομητὴν, γυναικῶν δὲ ἂν ὁ λαχνὸς πῆσῃ εἰς συνδρομητῆν Ἄξιας δρ. 50
 - Ὁ 4ος. Τὸ νέον Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου Ἄξιας δρ. 25
 - Ὁ 5ος. Ἐν Λεύκιμα διὰ Συλλογὴν Γραμματοσῆμων, νεωτέτης ἐκδόσεως καὶ πολυτελέστατον Ἄξιας δρ. 20
 - Ὁ 6ος. Ἐν Λεύκιμα διὰ Συλλογὴν Δελταρίων, ὀγκῶδες καὶ πολυτελέστατον Ἄξιας δρ. 20
 - Ὁ 7ος. Ἐν ἐξυπητήριον ὀρολόγιον τῆς τραπεζῆς Ἄξιας δρ. 15
 - Ὁ 8ος. Μίαν συσκευὴν γραφεῖου, ἥτοι μελανοδοχείον, κονδυλοφόρους, πέννας, χαρτοκοπιτήρα κτλ. Ἄξιας δρ. 15
 - Ὁ 9ος. Τὸ Ἑλληνοκὸν Λεξικὸν τοῦ Γιάνναρη Ἄξιας δρ. 10
 - Ὁ 10ος. Μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τούχου Ἄξιας δρ. 10
 - Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (11—30) ἀνὰ ἕνα τόμον τῆς Β' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 7. Ἐν ὅλῳ Ἄξιας δρ. 140
 - Οἱ εἴκοσι τελευταῖοι (31—50) ἀνὰ ἕνα τόμον Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως, ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 3,50. Ἐν ὅλῳ Ἄξιας δρ. 70
- Σύνολον ἀξίας τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως Δρ. 540

595. Παράλληλογραμμον.
Ν' ἀντικατασταθῶν οἰκτετεριστικοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε ν' ἀναγινώσκωνται δύο δεκαλέξεις, ἥτοι πένυ καθέτως.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀστρου τῆς Αὐγῆς

296. Αἶνιγμα.
Ψάξε 'ς τὴν Μυθολογίαν
Διὰ νὰ βρῆς τὸ ἀρσενικὸν μου,
Καὶ κατέβα 'ς τὸ κοτέσι
Διὰ νὰ βρῆς τὸ θηλυκὸν μου.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Μακεδονικῆς Ἐπιπέδος

597. Κερκυρμένη Παροιμία.
«Λεῖπει σήμερ' ἀπ' τὸ σπιτι
ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμμά,
(Εἶπ' ὁ Τάκης 'στὴ Μαρίκα)
τί χαρὰ μας, τί χαρὰ!
Καὶ ὁ μαῦρος μας ὁ γάτος,
καὶ αὐτὸς θὰ προστεθῇ,
Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ παρὰ
πὸ μεγάλη καὶ τρᾶνῃ.»
Καὶ τῶνδρι, σὲ λιγάκι
γιὰ ἰδέε τὰ πῶς πηδοῦνε
Ἡὼς χορεύον καὶ τὰ τρία,
πῶς φωνάζουν, πῶς γελοῦνε.
Ἀλλὰ ἔφαρνα—ἦσυ, ἦσυ!
ἐπιστρέφου, οἱ γονεῖς
Καὶ ἀμέσως σὺν ποτικία
διασκορπιζόνται κ' οἱ τρεῖς.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας

598. Ἐπιποσύμφωνον.
ω-οιω-α-αια-ι-ε-ιαου-αιετουου
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Χολοῦ Ἰου

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικῆς:</p> <p>Ἐξωτερικῆς:</p> <p>Ἐτησία δρ. 8,—</p> <p>Ἐξάμηνος » 4,50</p> <p>Τρίμηνος » 2,50</p> <p>Ἄι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 4 Νοεμβρίου 1906</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικῆς λεπ. 20. Ἐξωτερικῆς φρ. χρ. 0,20.</p> <p>Φύλλα κρηγομμένων ἔτων, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐυερπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον.</p>
--	---	--

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος. Ἐν Ἀθήναις, 4 Νοεμβρίου 1906 Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 49

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

—Κάθε σφαῖρα ἀπὸ τὸ δικὸν τοῦ Βίντοστερ, ἐξηκολούθησεν ἀκατάσχετος ὁ κ. Πλώμπ, ἐσκότωσε κ' ἕνα Ἰνδόν...θὰ ἐλέγατε ὅτι, ὁ ἀνδρεῖος αὐτὸς νέος, δὲν ἐπερίμενε παρὰ νὰ φθάσωμεν ἡμεῖς διὰ νὰ δηλωθῇ ὡς ἐκτός μάγης! «Α! δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἤλθατε! μᾶς ἐφώνασε. Ἦτανε καιρὸς πιά. Θαρρῶ πῶς ἐκόντευα νὰ γίνω κᾶπως... νεκρός!» Κ' ἐκυλίσθη ὁ γενναῖος κατὰ στὰ χορτάρια, αἰματοβαμμένος καὶ ἀναίσθητος...

Εὐτυχῶς ὁ χειροῦργος, ποῦ ἔστειλαν καὶ ἔφεραν μετὰ τὸ αὐτοκίνητον ἀπὸ τὴν Νέαν Ὀρλεάνην, ἐδήλωσε, μετὰ προσεκτικὴν ἐξέτασιν τῶν τραυμάτων τοῦ καυμένου μπουῦ, ὅτι ἐγγυᾶται διὰ τὴν ζωὴν του. Ἡ Ἡλιοπρόσωπη, ὅταν τὸ ἤκουσεν, ἐκποθύμησεν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος. Αἱ πολλαὶ συγκινήσεις ἀνοίγουν τὴν ὄρεξιν. Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὄλη ἡ συγκροφία ἦτο καθισμένη εἰς τὴν φυλλωτὴν τραπεζαρίαν, ἐμπρός εἰς φλυτζάνια μετὰ πρῶτα καὶ κρύα ψηφτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἐσεβρίζουν, ἀλλοίμονον! ὁ καυμένος ὁ Τζέφ!... Ὁ Τρίλμπης κ' ἐγὼ, κατὰ τὴν συνθήειάν μας, ἐτριγυρίζαμεν γύρω στὸ τραπέζι.

Ἡ συνδιάλεξις—φυσικᾶ—περιεστράφη ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τραγικὰ συμβάντα ἐκείνης τῆς ιστορικῆς πλέον νυκτός.

—Αὕτη εἶνε ἡ καλὴ πίστις τῶν Ἰνδῶν, ποῦ τόσον μᾶς τοὺς ἐπαινοῦσατε, Τῶμμη! ἐφώνασεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Χοι-

ρομηρίων ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πλοῖ-αρχον. Ἐκείνος ὁ ἄθλιος, ὁ Που-Κόππο-Ουάμπας μᾶς ἐπαίξεν ἐδῶ προχθὲς μίαν ἀτιμον κωμωδίαν μετὰ τὰ φιλικὰ αἰσθη-ματα ποῦ μᾶς ἐπώλουσε... Τὸ ἔκαμε διὰ νὰ κοιμίσῃ τὰς ὑποφίας μας καὶ νὰ φέρῃ ἔπειτα ἐναντίον μας ἐκείνους τοὺς ληστές, τοὺς Παωνῆδες!

—Τίποτε δὲν μᾶς ἀποδεικνύει, Τάφρη, ὅτι αὐτὸς διέταξε τὴν προσβολήν, ἀπεκρίνετο ὁ πλοῖαρχος Στίκ, σεῖων τὴν κεφαλὴν ὅσπερ κᾶν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν τῶν ληστῶν! Οἱ Ἰνδοὶ σέβονται τὸν λόγον ποῦ δίδουν. ἐνθυμοῦνται, ὅπως λέγουν οἱ ἴδιοι. Ἡ ἐντιμότης ἦτο ζωγραφισμένη εἰς τὸ πρόσωπον ἐ-

κείνου τοῦ Τριγωνοκεφάλου Ἐρυθρο-δέρμου. Ἀδύνατον νὰ πιστεύσω ὅτι ἦτο καὶ αὐτὸς ἀνακατωμένος εἰς τὴν ἐπιθε-σιν αὐτῆς τῆς νυκτός.

—Τότε γέρο-Τῶμμη μου, πῶς ἐξηγεῖς τὴν παρουσίαν τοῦ μανδρίλλου, τὴν ὥραν τῆς ἐπιθέσεως; Ὁ Αὐγο-στος συνώδευε βέβαια τὸν νέον κύριον του. Καὶ αὐτὸς ὁ νέος τοῦ κύριος, δηλαδὴ ὁ Που-Κόππο-Ουάμπας, ἔμεινε πολὺ φρόνιμα κρυμμένος μέσα στὸ δάσος, ὅταν ἐξαπέστειλε τὴν συμμορίαν τῶν ληστῶν ἐναντίον μας! Αὐτὸ εἶνε, τίποτε ἄλλο!

—Τὸ Μέγα Πνεῦμα, ποῦ κρίνει τοὺς ἀνθρώπους, ἄς συγχωρήσῃ τὸν Βασιλεὺς τῶν Χοιρομηρίων διὰ τὴν ἀδίκον κρίσιν του! εἶπε μία θλιμ-μένη φωνὴ ἀπὸ τὸ κατώφλι τῆς φυλλω-τῆς τραπεζαρίας.

Καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα τοῦ Ἀνέμου-ποῦ-Περπατεῖ ἐστρωλῶθη εἰς τὸ πλάσιον τῆς θύρας. Ἀπὸ ποῦ εἶχεν εἰσελθῆ εἰς τὸ πάγκον; Ὅλοι ἔμειναν σὺν ἀπολιθωμένοι ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν των ὀλόγυρα στὸ τραπέζι.

Τότε ὁ Που-Κόππο-Ουάμπας ἐπροχώρησε μετὰ τὴν συνήθειάν του καὶ ἀπαρά-χον μεγαλοπρέπειαν, πρὸς τὸ μέρος τῆς κυρίας Κορνρόξ, ἠνοῖξε τὰ χεῖρά του καὶ ἄφισε νὰ πέσουν ἀπάνω στὴν ποδιά τῆς τὸ μαργαριταρένιο περιδέραιον, ἢ καρφίτα μετὰ τὰ ζαφείρια καὶ τὰ δακτυλῖδια, ὅλα ὅσα εἶχαν κλαπῆ κατὰ τὴν

«Ἦλθε τότε ἡ σειρά μου νὰ με φιλήσουν...» (Σελ. 381, στ. β'.)